

Wijzigingsplan
Buitengebied, Kooistraat 5
Boven-Leeuwen
Gemeente West Maas en Waal

Datum: 17 maart 2015

Aanvrager
Maatschap Jaspers
Kooistraat 5
6657 KK Boven-Leeuwen

Wijzigingsplan
Buitengebied, Kooistraat 5
Boven-Leeuwen
Gemeente West Maas en Waal

Inhoud

- A. Toelichting
- B. Regels
- C. Verbeelding

Projectadviseur
Agra-Matic B.V.
W. Janssen
Postbus 396
6710 BJ Ede

Wijzigingsplan
Buitengebied, Kooistraat 5
Boven-Leeuwen
Gemeente West Maas en Waal

Toelichting

Wijzigingsplan
Buitengebied, Kooistraat 5
Boven-Leeuwen
Gemeente West Maas en Waal

Regels

Wijzigingsplan
Buitengebied, Kooistraat 5
Boven-Leeuwen
Gemeente West Maas en Waal

Verbeelding

Inhoudsopgave

1	Inleiding.....	3
2	Beschrijving situatie	5
2.1.	<i>Huidige situatie.....</i>	<i>5</i>
2.2.	<i>Noodzaak uitbreiding.....</i>	<i>6</i>
2.2.1.	Schaalvergroting	6
2.2.2.	Besluit Huisvesting	7
2.2.3.	Kostenverlaging	7
2.2.4.	Diergezondheid en dierwelzijn	7
2.2.5.	Duurzame bedrijfsvoering.....	8
2.3.	<i>Gewenste situatie</i>	<i>8</i>
2.4.	<i>Humane gezondheid.....</i>	<i>9</i>
2.5.	<i>Landschappelijke inpassing</i>	<i>10</i>
3	Beleidskader	11
3.1.	<i>Rijksbeleid.....</i>	<i>11</i>
3.1.1.	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	11
3.1.2.	AMvB Ruimte.....	12
3.1.3.	Agenda Vitaal Platteland.....	13
3.2.	<i>Provinciaal beleid.....</i>	<i>13</i>
3.2.1.	Streekplan Gelderland 2005.....	13
3.2.2.	Ruimtelijke Verordening Gelderland	15
3.2.3.	Omgevingsvisie en ontwerp-Omgevingsverordening	15
3.3.	<i>Gemeentelijk beleid.....</i>	<i>16</i>
3.3.1.	Structuurvisie Buitengebied 2020	16
3.3.2.	Vigerende bestemmingsplan	18
4	Onderzoeken	21
4.1.	<i>PlanMER</i>	<i>21</i>
4.2.	<i>Milieuzonering</i>	<i>22</i>
4.3.	<i>Cultuurhistorie.....</i>	<i>23</i>
4.4.	<i>Archeologie.....</i>	<i>24</i>
4.5.	<i>Bodem</i>	<i>26</i>
4.6.	<i>Luchtkwaliteit</i>	<i>26</i>
4.7.	<i>Geurhinder.....</i>	<i>27</i>
4.7.1.	Voorgrondbelasting.....	27
4.7.2.	Achtergrondbelasting	28
4.8.	<i>Verkeer en parkeren.....</i>	<i>29</i>
4.9.	<i>Geluidhinder</i>	<i>30</i>
4.10.	<i>Water</i>	<i>31</i>

4.10.1.	Beschrijving watersysteem.....	31
4.10.2.	Waterneutraal inrichten.....	32
4.10.3.	Schoon inrichten	34
4.10.4.	Drooglegging	34
4.10.5.	Grondbalans	34
4.11.	<i>Ecologie</i>	35
4.11.1.	Gebiedsbescherming	35
4.11.2.	Soortbescherming.....	40
4.12.	<i>Externe veiligheid</i>	41
4.13.	<i>Volksgezondheid</i>	42
4.13.1.	Antibioticagebruik in de veehouderij.....	42
4.13.2.	Zoönosen.....	42
4.13.3.	Overige effecten.....	43
5	Uitvoerbaarheid.....	45
5.1.	<i>Algemeen</i>	45
5.2.	<i>Economische uitvoerbaarheid</i>	45
5.3.	<i>Maatschappelijke uitvoerbaarheid</i>	45
6	Juridische beschrijving	46
7	Overleg en inspraak.....	47
	Bijlagen.....	48
	Bijlage 1: Situatietekening.....	1
	Bijlage 2: Fijn stof verspreidingsmodel ISL3a – v2014.....	2
	Bijlage 3: Geurverspreidingsmodel V-Stacks	4
	Bijlage 4: Cumulatieve geurberekening	7
	Bijlage 5: PlanMER	9
	Bijlage 6: Inrichtingsplan	10
	Bijlage 7: Watertoets.....	11
	Bijlage 8: Voortoets art. 19j Natuurbeschermingswet	12
	Bijlage 9: Zienswijzennota.....	13

1 Inleiding

Maatschap Jaspers heeft een agrarisch bedrijf aan de Kooistraat 5 in Boven-Leeuwen, één van de kernen van de gemeente West Maas en Waal in de provincie Gelderland. Het dorp telt ruim 2.000 inwoners.

Volgens de vigerende vergunning Wet Milieubeheer mogen op het bedrijf aan de Kooistraat 120 kraamzeugen, 492 guste en dragende zeugen, 184 opfokvarkens, 2 dekberen, 5.008 vleesvarkens en 2.200 gespeende biggen worden gehouden. Op dit moment zijn een tweetal stallen in gebruik voor het houden van de dieren. Maatschap Jaspers wil het huidige bedrijf uitbreiden. Het voornemen is om

een nieuwe stal te realiseren achter de bestaande vleesvarkensstal, geschikt voor het houden van circa 2.976 vleesvarkens. Deze stal wordt circa 44 x 85 meter. Tevens wil de ondernemer de bestaande zeugen- en biggenstal (aan de zijde van de Geerstraat) verlengen met circa 41 meter, voor het houden van circa 287 guste en dragende zeugen, 1.920 gespeende biggen en 4 dekberen. De bestaande zeugen- en biggenstal zal tevens aan de kant van de Kooistraat worden verlengd met circa 17 meter voor het houden van 72 kraamzeugen. Beide uitbreidingen worden voorzien van een combiwater welke zorgt voor een optimale reductie van ammoniak, geur en fijn stof. De ondernemer streeft naar de opbouw van een gesloten bedrijf. Voor de bovengenoemde ontwikkelingen zal tevens een nieuwe omgevingsvergunning worden aangevraagd.

Het vigerende bestemmingsplan voor dit bedrijf is het bestemmingsplan “Buitengebied West Maas en Waal”, vastgesteld op 27 juni 2013. In dit bestemmingsplan heeft het perceel aan de Kooistraat 5 de bestemming ‘Agrarisch – Komgebied’. De nieuwe stallen kunnen echter niet binnen de grens van het huidige bouwvlak worden gerealiseerd. Daartoe dient het bouwvlak vergroot te worden naar 2,0 hectare. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd het bouwvlak te vergroten tot maximaal 2,0 hectare, waarbij voldaan moet worden aan een aantal voorwaarden. Voorliggend wijzigingsplan geeft uitvoering aan deze wijzigingsbevoegdheid.

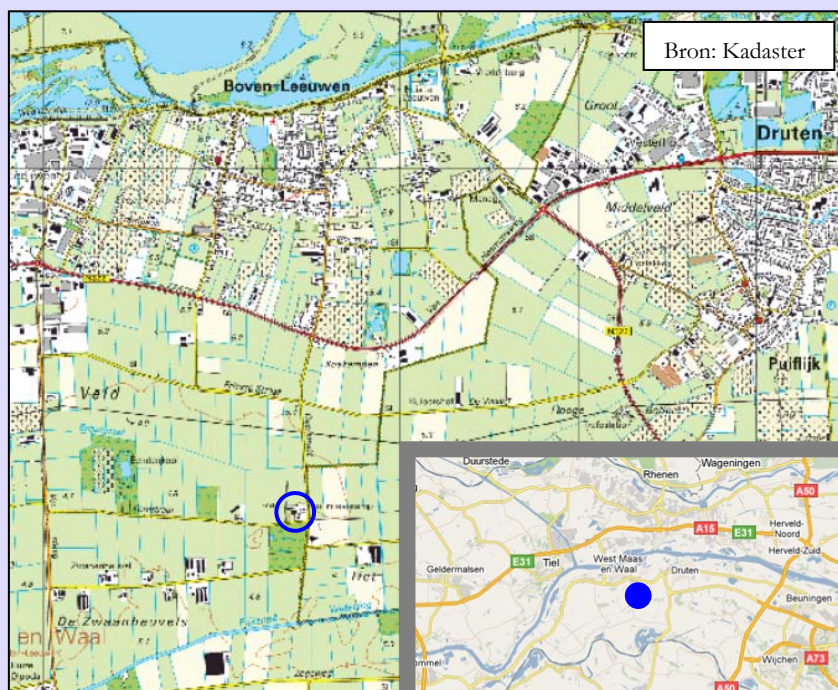
Het wijzigingsplan is opgezet als digitaal raadpleegbaar plan. Deze digitale versie is bedoeld om de burger online informatie te verschaffen omtrent het wijzigingsplan. Bovendien is de digitale versie bedoeld voor uitwisseling van gegevens binnen de gemeente en met andere overheidsinstanties. Het wijzigingsplan is conform de Wet ruimtelijke ordening (Wro) opgesteld volgens de landelijke Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplan (SVBP 2012).

Dit wijzigingsplan omvat naast dit hoofdstuk, 6 andere hoofdstukken. Hoofdstuk 2 geeft een beschrijving van de huidige en de gewenste situatie. In hoofdstuk 3 wordt een opsomming gegeven van de relevante beleidsstukken op het niveau van het rijk, de provincie en de gemeente. Vervolgens wordt in hoofdstuk 4 aandacht besteed aan de onderzoeken die van belang zijn bij de realisatie van dit plan (zoals ecologie, archeologie, water, etc.). In hoofdstuk 5 komen de maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid aan de orde. Hoofdstuk 6 bevat een juridische toelichting. Hoofdstuk 7 behandelt de overlegreacties.

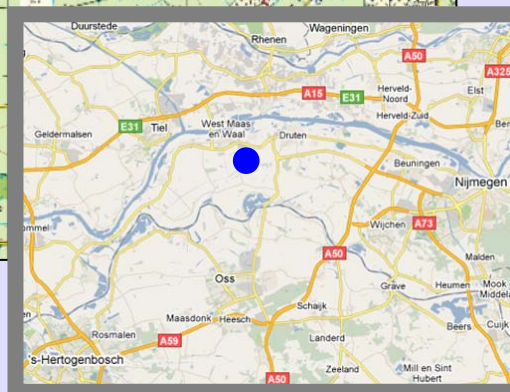
2 Beschrijving situatie

2.1. Huidige situatie

Maatschap Jaspers heeft een agrarisch bedrijf aan de Kooistraat 5 in Boven-Leeuwen. Het betreffende perceel staat kadastraal bekend als gemeente Wamel, sectie N, nr. 618, 619. Volgens de vigerende vergunning Wet Milieubeheer mogen op het bedrijf aan de Kooistraat 120 kraamzeugen, 492 guste en dragende zeugen, 184 opfokvarkens, 2 dekberen, 5.008 vleesvarkens en 2.200 gespeende biggen worden gehouden. Op de topografische kaart van het Kadaster in figuur 2.1 is de ligging van het bedrijf weergegeven. In de omgeving van de locatie zijn meerdere agrarische bedrijven gevestigd. De afstand tot de bebouwde kom van Boven-Leeuwen is circa 1.000 meter.

Figuur 2.1 Ligging van het bedrijf te Boven-Leeuwen
(○ = bedrijfslocatie)

Op dit moment is sprake van een bouwvlak met een grootte van circa 1,5 ha. Binnen het agrarisch bouwperceel zijn aan bedrijfsbebouwing aanwezig:

- een bedrijfswoning, inclusief bijgebouwen;
- een werktuigenberging met een oppervlakte van circa 12,0 x 24,0 meter;
- een opslagruimte voor hooi en stro / werkplaats met een oppervlakte van circa 18,0 x 21,0 meter;
- een stal van circa 45,64 x 77,85 meter voor kraamzeugen, guste en dragende zeugen, opfokvarkens, gespeende biggen en dekberen, inclusief diverse ruimtes, waaronder een hygiënesluis, kantoor, opslag en kantine;
- een stal van circa 42,94 x 134,50 meter voor vleesvarkens, met een brijvoerkeuken en diverse brijvoersilo's.

De bestaande stallen zijn reeds voorzien van een luchtwasser voor de reductie van ammoniak, geur en fijn stof. Zoals hiervoor is aangegeven, worden op het bedrijf zowel zeugen als vleesvarkens gehouden. De (opfok)zeugen worden gehouden voor de productie van biggen. De biggen worden gespeend op een gewicht van circa 6 kg. Tot de biggen 25 kg wegen, worden ze gehuisvest in de zeugenstal. Wel in een apart gedeelte van de stal, aangezien een veterinaire scheiding nodig is. Daarna worden de biggen op het eigen bedrijf afgemest (vleesvarkens). De werkzaamheden op het bedrijf bestaan uit het voederen en (veterinair) verzorgen van de dieren, het reinigen van de stallen en het bijhouden van de administratie. De veterinaire verzorging wordt gedaan door de ondernemer zelf, onder aansturing van de dierenarts binnen de hiervoor geldende wettelijke kaders. Maatschap Jaspers streeft een toekomstgericht en levensvatbaar bedrijf na. Hiervoor moeten bedrijfseconomische keuzes worden gemaakt. Uitgangspunt is dat er een bedrijf dient te ontstaan, waar zowel op maatschappelijk verantwoorde als op bedrijfseconomisch rendabele wijze dieren gehouden kunnen worden om te voorzien in een veilige productie van humane voeding.

2.2. Noodzaak uitbreiding

2.2.1. Schaalvergroting

Naar verwachting beslist 20-40% van de ondernemers in de komende jaren het bedrijf te beëindigen. De vrijkomende productieruimte wordt dan op nationaal niveau opgevuld door grotere en gespecialiseerde bedrijven. Op grond van statistische gegevens mag worden aangenomen dat in 2013 ongeveer 20% van de bedrijven 80% van de productie bepalen. Deze bedrijven moeten kiezen voor schaalvergroting om de toekomst van hun bedrijf zeker te stellen. Het gemiddeld aantal zeugen per bedrijf steeg van 460 in 2010 naar 550 per bedrijf in 2012. Vergeleken met 2000 is de bedrijfsomvang ongeveer verdubbeld. De grootste bedrijven zitten ver boven het gemiddelde. De 295 grootste bedrijven houden gemiddeld ruim 1.100 zeugen per bedrijf. Wil maatschap Jaspers tot de grotere bedrijven behoren en ook richting de toekomst een gemiddelde bedrijfsgrootte houden, dan is uitbreiding noodzakelijk. Bovendien dwingen ontwikkelingen als nieuwe wetgeving, vergrijzing, financiële crises en dergelijke agrarische ondernemers de economische positie van hun bedrijf continu te bewaken. Een andere oorzaak van de schaalvergroting is dat de opbrengstprijzen al jaren gelijk zijn, terwijl door allerlei oorzaken de kosten stijgen. De Nederlandse varkenshouders moeten de maatschappelijke en marktontwikkelingen blijven volgen. Er worden steeds hogere eisen gesteld aan de voedselveiligheid, dierwelzijn, diergezondheid en milieu. Vooral de milieueisen (luchtwassing, mestafzet) zorgen voor behoorlijke investeringen. Schaalvergroting stelt het bedrijf in staat om deze investeringen beter te kunnen dragen.

Gezien deze trend wil maatschap Jaspers er naar streven een volwaardig bedrijf te ontwikkelen met een productiecapaciteit welke is afgestemd op de schaalvergroting. Daarbij is het belangrijk om in te kunnen spelen op de vraag van afnemers naar grote uniforme koppels gezonde slachtvarkens met een uitstekende kwaliteit, ook in het kader van de voedselveiligheid, om de concurrentie (in Nederland en internationaal) aan te kunnen. Om een gezonde economische positie te behouden en te versterken moet de ondernemer zelf aan de veranderingen vorm en inhoud geven. Transitie en innovatie gaan gepaard met vragen en opgaven waarop de sector vooral zelf de antwoorden zal moeten vinden. De overheid is nodig om de veranderingen te ondersteunen door deze processen te faciliteren: zorgen dat de sector – zowel in letterlijke als in figuurlijke zin – de ruimte heeft en behoudt om een duurzame economische toekomst inhoud te geven.

2.2.2. Besluit Huisvesting

In 1996 is de IPPC-richtlijn vastgesteld door de Europese Commissie. Het Besluit Huisvesting is met name een implementatie van de IPPC-richtlijn in Nederland. Dit besluit schrijft maximale emissiewaarden voor verschillende diercategorieën voor. De bestaande stallen moeten uiterlijk op 1 januari 2013 aan de maximale emissiewaarden voldoen. Tevens geldt dat nieuw te realiseren stallen hier altijd aan moeten voldoen. Het huidige bedrijf aan de Kooistraat 5 voldoet reeds aan de IPPC-richtlijn. Met betrekking tot emissies worden zelfs verdergaande technieken toegepast. De nieuwe stallen worden voorzien van een luchtwassysteem. Met het systeem wordt een hoge reductie van ammoniakemissie bereikt. Dergelijke maatregelen op het gebied van luchtwassers vergen echter wel hogere investeringen. Deze kosten worden betaalbaar door voldoende schaalgrootte.

2.2.3. Kostenverlaging

De consument moet kunnen rekenen op een veilig, gemakkelijk, gezond en niet te duur voedselpakket. Dat betekent dat varkensbedrijven hun kosten moeten verlagen. Door een grotere omvang van het bedrijf is het mogelijk de kosten per dier van de duurste productiefactor (arbeid) te verlagen en zo de kostprijs te verbeteren. Bovendien kunnen transportmiddelen efficiënter gebruikt worden. Hiermee wordt een verbetering van de concurrentiepositie beoogd. De toenemende internationale concurrentie neemt niet weg dat er een blijvende druk om goedkoper te produceren zal blijven. Bovendien maakt de omvang van het bedrijf het in de toekomst mogelijk om nieuwe ontwikkelingen als pleegzeugen, speciale afdelingen voor biggen met een groeiachterstand en innovatieve technieken om risico's te beheersen toe te passen. Dergelijke investeringen kunnen voor een veehouderij op deze schaal rendabel zijn.

2.2.4. Diergezondheid en dierwelzijn

De verspreiding van dierziekten is onder meer afhankelijk van de bedrijfsdichtheid en de contactstructuur. Hoe minder transportmogelijkheden een ziekteverwekker worden geboden, hoe beter. Een ruimtelijke clustering van dieren verlaagt de bedrijfsdichtheid en daarmee het totaal aantal onderlinge contacten en transportbewegingen. Door transport van dieren tot een minimum te beperken, komt het dierwelzijn op een nog hoger niveau te staan.

De bedrijfsstructuur wordt zodanig aangepast dat er weer sprake is van een gesloten bedrijf. De zeugen hebben een draagtijd van minimaal 115 dagen. Vier weken blijven de biggen bij de zeug. Dan worden ze in aparte hokken gehuisvest. Als ze ongeveer 25 kilogram wegen, gaan ze naar de vleesvarkensstal. Dit vermindert het aantal transportbewegingen en de diercontacten, wat dierwelzijn en diergezondheid ten

goede komt. Daarnaast wordt de voerwinst van het bedrijf positief beïnvloed doordat geen kosten gemaakt worden voor de handelaar of de transporteur (transportkosten en commissie). Andere voordelen van een gesloten bedrijf zijn onder andere een lagere uitval en minder kosten voor arbeid en gezondheid. De afzet is ook stabiel.

Maatschap Jaspers heeft ervoor gekozen om de nieuwe stallen achter de bestaande stallen, in noordelijke richting, te realiseren. Op deze wijze ontstaat een optimale bedrijfsstructuur voor een gesloten bedrijf en is er een hygiënische en veterinaire scheiding tussen de fokkerij en de vleesvarkenshouderij aan te brengen.

2.2.5. Duurzame bedrijfsvoering

De ondernemer wil de nieuwe stallen bouwen volgens de eisen uit de Maatlat Duurzame Veehouderij (MDV), wat betekent dat diverse bovenwettelijke maatregelen worden getroffen. De MDV bevordert duurzame innovaties in de veehouderij. Stallen die voldoen aan de criteria van de MDV tonen betrouwbaar aan dat zij voldoen aan de duurzaamheidsdoelstellingen van overheidsregelingen. Deze doelstellingen zijn uitgewerkt in concrete criteria op het gebied van ammoniak, dierwelzijn, diergezondheid en energie. In het kader van dierwelzijn en diergezondheid zijn meer vierkante meters hokoppervlakte per dier nodig. Dit vraagt om meer staloppervlakte en extra investeringen, die weer terugverdiend moeten worden. Daarmee wordt echter wel vooruit gelopen op toekomstige ontwikkelingen en is sprake van een duurzaam bedrijf. Een bedrijf wat aansluit op de behoeften van het heden en dat het vermogen heeft om voor toekomstige generaties in behoeften te voorzien, kan als duurzaam worden gezien. De bestaande stallen voldoen reeds aan de eisen uit de MDV. Wanneer de nieuwbouw wordt gerealiseerd, vinden er echter ook aanpassingen plaats binnen de bestaande stallen. Deze stallen kunnen eveneens geoptimaliseerd worden, door bijvoorbeeld de looplijnen na nieuwe inzichten in gezondheidsmanagement opnieuw te bekijken. Wijzigingen als gevolg van voortschrijdende inzichten zijn tegen relatief weinig extra investeringskosten gelijktijdig mee te nemen. Dit geldt ook voor het gebruik van allerlei nieuwe technieken en energiezuinige apparatuur. Het is gewenst, vanuit bedrijfseconomisch oogpunt, dat deze investeringen in de nieuwe en de bestaande stallen weer terugverdiend worden.

2.3. Gewenste situatie

Vanwege de in de vorige paragraaf omschreven redenen wil de ondernemer aan de noordzijde van het perceel, achter de bestaande vleesvarkensstal, een nieuwe stal oprichten voor het houden van circa 2.976 vleesvarkens. Tevens wil de ondernemer de bestaande zeugen- en biggenstal (aan de zijde van de Geerstraat) in noordelijke richting verlengen, voor het houden van circa 287 guste en dragende zeugen, 1.920 gespeende biggen en 4 dekberen. De bestaande zeugen- en biggenstal zal tevens aan de kant van de Kooistraat worden verlengd met circa 17 meter voor het houden van 72 kraamzeugen. Door deze omvang zal het bedrijf zijn marktpositie kunnen behouden en verbeteren, wat zekerheid biedt. Men is een serieuze partner voor toeleverend en afnemend bedrijfsleven. Dat biedt continuïteit. Grotere bedrijven bedingen hogere opbrengstprijzen en de kosten per afgeleverd dier liggen lager, waardoor het saldo hoger is dan op kleinere bedrijven. Gaat een ondernemer niet mee in de schaalgrootte dan wordt men vroeg of laat ingehaald door de markt en komt de continuïteit in het geding. Bij voldoende bedrijfsomvang is het bovendien mogelijk om extra investeringen te doen in milieu en dierwelzijn.

De nieuwe vleesvarkensstal wordt circa 44 meter breed en 85 meter lang. De bestaande zeugen- en biggenstal wordt met circa 41 meter in noordelijke richting verlengd. Beide bouwwerken krijgen een goothoogte van circa 3,7 meter en een nokhoogte van circa 8,7 meter. De nieuwe stallen worden voorzien van een combiluchtwasser, welke zorgt voor een optimale reductie van ammoniak, geur en fijn stof. Door de luchtwater aan het uiteinde van de stal te plaatsen, met de luchttuitlaet in het verlengde van de stal kan de lucht in een rechte lijn door de luchtwater gaan. Dit heeft tot gevolg dat de lucht zonder weerstand gereinigd wordt en optimaal gebruik wordt gemaakt van gelijktijdigheid om het energieverbruik te beperken. Uit oogpunt van energiebesparing is het vooral de besturing van de ventilatoren met een frequentieregelaar die centrale afzuiging interessant maakt. Een ander voordeel is de mogelijkheid om de minimumventilatie nauwkeuriger te sturen.

Tevens wordt de bestaande erfverharding uitgebreid. Dit is noodzakelijk voor de toegang tot de nieuwe stallen, het plaatsen van de voersilo's en het bereiken van de luchtwassers. Daarnaast worden de nodige voorzieningen getroffen voor de opslag van voer en mest. De gewenste indeling van het perceel is weergegeven in bijlage 1. Het streven is om te starten met de bouw van de nieuwe stallen, nadat de periode van planvorming is afgerond.

Het verzorgen van de dieren wordt steeds professioneler als ook gespecialiseerder. Binnen het bedrijf van maatschap Jaspers heeft iedere groep dieren dan ook zijn eigen verzorg(st)er, die alle voorkomende werkzaamheden uitvoert. Deze medewerkers zijn allemaal in de directe omgeving woonachtig of zijn hier recentelijk met het gezin naar toe verhuisd. Hierdoor dragen zij bij aan de economie van de gemeente West Maas en Waal. De varkenshouderij zorgt indirect ook voor meer banen, is weinig gevoelig voor de huidige economische crisis en draagt flink bij aan het BNP. Tevens biedt het bedrijf als erkend leerbedrijf op dit moment de ruimte voor twee leerplekken. Het is wenselijk, gezien de vraag, dit te verruimen naar drie leerplekken.

2.4. Humane gezondheid

Initiatieven voor grootschalige veehouderij stuiten regelmatig op verzet vanuit de bevolking. Men maakt zich zorgen om de aantasting van het landschap, om de toenemende hinder door bijvoorbeeld stank, geluid en verkeer, om het welzijn van de dieren en om de eigen gezondheid. Anderzijds is voor gezondheidsrisico's die beweging in principe gunstig, omdat intensieve veehouderij een plek heeft in minder bevolkte gebieden. De aandacht voor de relatie met gezondheid blijft voornamelijk in Nederland een punt van zorg als gevolg van de hoge dichtheid van zowel mensen als dieren in ons land. In een onderzoek van LNV, RIVM rapport 'Volksgezondheidsaspecten van veehouderijen – megastallen in Nederland', wordt geconcludeerd dat megabedrijven niet alleen maar een verslechtering hoeven te betekenen voor wat betreft gezondheidsrisico's. Het RIVM schrijft dat er diverse bedreigingen, maar ook enkele kansen bij schaalvergroting zijn. De balans hangt sterk af van de wijze waarop de bedrijfsvoering en het stalconcept worden ingevuld. Bij de uitbreiding van het bedrijf aan de Kooistraat 5 worden maatregelen genomen die een aantal dreigingen voor de volksgezondheid kunnen beperken. Er worden luchtwassers geplaatst, zodat de emissie van ammoniak, fijn stof en geur gereduceerd wordt (zie paragraaf 2.3). Bovendien wordt het bedrijf landschappelijk ingepast.

2.5. Landschappelijke inpassing

Voor het verzoek aan het college van burgemeester en wethouders om in principe medewerking te verlenen aan het opstarten van een wijzigingsprocedure is een inrichtingsplan opgesteld, wat akkoord bevonden is. Dit inrichtingsplan is bijgevoegd als bijlage 6. Hierin wordt nader ingegaan op de landschappelijke inpassing, bebouwingsstructuur en erfbeplanting. Overigens wordt in het inrichtingsplan gesproken over het verlengen van de bestaande vleesvarkensstal. Vanwege brandveiligheid is echter besloten deze stal niet te verlengen, maar een separate stal aan de noordzijde van de bestaande stal te realiseren. De nieuwe stal komt op een afstand van 8,5 meter van de bestaande stal te staan. Dit is een positieve wijziging ten opzichte van het inrichtingsplan. Op deze wijze ontstaat er een onderbreking van het dakvlak. De plaats van de noordgevel van de nieuwe vleesvarkensstal blijft gelijk aan het inrichtingsplan. De stal komt niet verder in noordelijke richting te liggen. Dit betekent dat er minder dieren in de stal gehouden kunnen worden.

3 Beleidskader

In voorliggend plan wordt gebruik gemaakt van een wijzigingsbevoegdheid in het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied West Maas en Waal”. Het plan wordt daarmee tevens geacht in overeenstemming te zijn met het rijks-, provinciaal en regionaal beleid, dat hierna kort wordt behandeld.

3.1. Rijksbeleid

Landelijk beleid in dit kader betreft met name de nieuwe Wet ruimtelijke ordening. De specifieke uitwerking van deze wetgeving is terug te vinden in het provinciale en regionale beleid.

3.1.1. Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. De nieuwe structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal platteland.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

De 13 nationale belangen zijn als volgt:

Versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland

- Een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren.
- Ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie.
- Ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen.
- Efficiënt gebruik van de ondergrond.

Verbeteren bereikbaarheid: Slim Investeren, Innoveren en Instandhouden

- Een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen.
- Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen.
- Het instandhouden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen.

Waarborgen kwaliteit leefomgeving

- Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water), bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's.
- Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaat bestendige stedelijke (her)ontwikkeling.
- Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten.
- Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten.
- Ruimte voor militaire terreinen en activiteiten.
- Zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

Voor het plangebied geldt dat er geen nationale belangen uit de structuurvisie in het geding zijn. Beschrijving van het effect op landschap, de milieukwaliteit en water is beschreven in hoofdstuk 4. Dit wijzigingsplan raakt echter wel het laatste belang: een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming. De gemeente West Maas en Waal doorloopt voor dit wijzigingsplan de gebruikelijke procedures en stelt een ieder in de gelegenheid een zienswijze in te dienen op dit wijzigingsplan.

3.1.2. AMvB Ruimte

De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op 30 juni 2011 zijn alle ontwerpstukken van de AMvB als bijlage bij de SVIR gepubliceerd. Met uitzondering van enkele onderdelen is het Barro eind december 2011 in werking getreden. In de AMvB zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. De AMvB Ruimte is gericht op doorwerking van de nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. De onderwerpen in het Barro betreffen: project Mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundamenten, grote rivieren, Waddenzee en waddengebied en defensie (met uitzondering van radar). Ook het Barro geeft voor het plangebied geen nationale belangen aan.

3.1.3. Agenda Vitaal Platteland

De Agenda voor een Vitaal Platteland gaat uit van een integraal perspectief en richt zich op de economische, ecologische en sociaal-culturele aspecten van het platteland. Agrarische bedrijven staan voor de opgave om in een periode van wisselende inkomsten en toenemende eisen (milieu, ruimtelijke en landschappelijke kwaliteit) een duurzame bedrijfsvoering te ontwikkelen. De overheid geeft daarvoor de ruimte aan ondernemerschap op het platteland, door onder andere vermindering van regelgeving, kennis, opzetten van ondernemingsprogramma's en ontwikkelen van ruimtelijk beleid.

Naar aanleiding van de Agenda voor Vitaal Platteland is de SER gevraagd om te adviseren over de invulling van de plattelandseconomie en de nieuwe economische dragers voor het platteland. Uit het advies 'Kansen voor het platteland', verschenen in oktober 2005, blijkt dat voor vitaliteit en ruimtelijke kwaliteit het platteland evenwichtig ruimte moet bieden aan verschillende functies. Niet alle functies zijn in hun eentje economisch rendabel. De SER meent dat het van belang is simultaan aan functiecombinaties de economische bedrijvigheid te stimuleren, de ecologische en landschappelijke kwaliteit te verhogen en de sociale leefbaarheid op het platteland te bevorderen, en door combinaties van functies (zoals recreatie en waterberging, landbouw en natuurbeheer). Het onderhavige plan is niet in strijd met het voornoemde rijksbeleid.

3.2. **Provinciaal beleid**

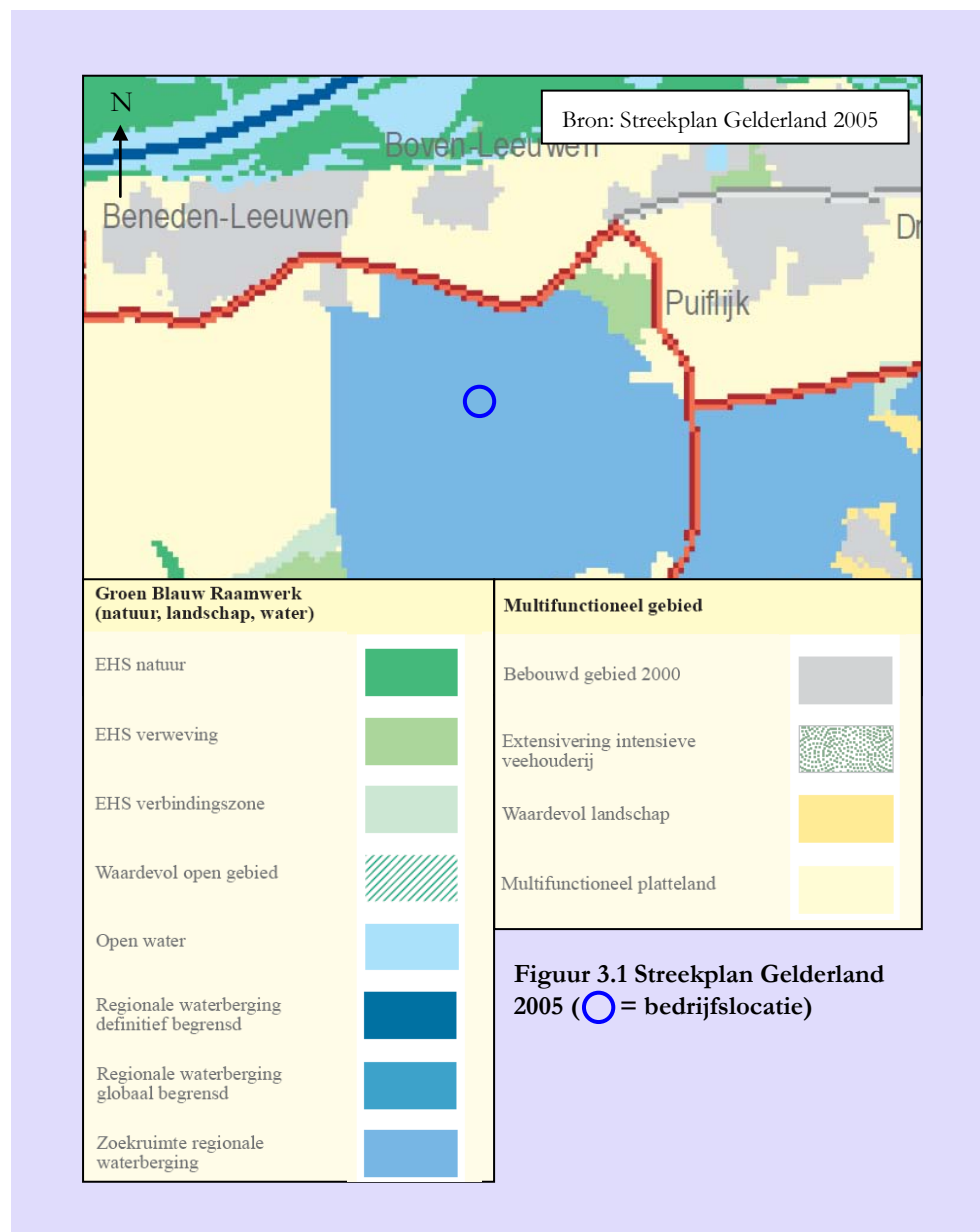
3.2.1. Streekplan Gelderland 2005

Het ruimtelijk beleid van de provincie Gelderland tot 2015 is vastgelegd in het "Streekplan Gelderland 2005". Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening per 1 juli 2008 heeft het streekplan de status van structuurvisie gekregen. Dat betekent dat de inhoud van het streekplan voor de provincie de basis blijft voor haar eigen optreden in de ruimtelijke ordening.

De Gelderse land- en tuinbouw is en blijft een sector waarin ingrijpende veranderingen plaatsvinden. Het is onzeker welke vorm deze precies zullen hebben in de komende periode. Het EU-markt- en prijsbeleid en het milieu- en energiebeleid hebben hierbij grote invloed. Zuivere agrarische bedrijven die worden voortgezet hebben behoefte aan groei wat betreft oppervlakte, gebouwen en productie. Daarnaast is op veel bedrijven sprake van verbreding van functies; zo ontstaan bedrijven met neventakken in de zorg, verblijfsrecreatie, dagrecreatie, verkoop aan huis en natuur- en landschapsbeheer. Tenslotte zijn er veel bedrijven die worden beëindigd; waarschijnlijk zal het aantal bedrijven nog sneller afnemen dan in de afgelopen periode al het geval was.

Voor de intensieve veehouderij is tussen 2008 en 2013 sprake van een versnelling in de afname van het aantal bedrijven. Alle intensieve veehouderijen hebben geïnvesteerd in emissiearme stallen om te voldoen aan het Besluit Huisvesting. In de reconstructieplannen zijn zones aangegeven waarmee de mogelijkheden voor nieuwvestiging, hervestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijbedrijven worden bepaald. Buiten de reconstructiegebieden is nieuwvestiging niet toegestaan; hervestiging en uitbreiding wel. De bedrijfslocatie van maatschap Jaspers is niet gelegen binnen een dergelijk reconstructieplan.

Voor het gebied rondom de bedrijfslocatie aan de Kooistraat 5 is de ruimtelijke structuur opgenomen zoals afgebeeld in onderstaande figuur 3.1. De bedrijfslocatie is gelegen in een 'zoekruimte regionale waterberging'.

De waterbergingsgebieden maken deel uit van het groenblauwe raamwerk. Deze zijn bedoeld voor het tijdelijk bergen van water uit het regionale watersysteem ten tijde van grote neerslaghoeveelheden. In waterbergingsgebieden is functieverandering die het tijdelijk bergen van water frustreert, zoals verstedelijking, aanleg van bedrijventerreinen en hervestiging van glastuinbouw, uitgesloten. Thans aanwezige functies en rechten worden conform de vigerende bestemming gehandhaafd. Agrarische bedrijfsbebouwing mag in beginsel worden uitgebreid voor zover noodzakelijk voor een doelmatige agrarische bedrijfsvoering. Uitbreiding van niet-agrarische functies die de waterbergingsfunctie kunnen belemmeren, zijn niet toegestaan. Bestaand agrarisch gebruik kan worden voortgezet; bestemmingswijzigingen of vrijstellingen die leiden tot nieuwe vormen van agrarisch gebruik die een belemmering kunnen vormen voor de waterbergingsfunctie zijn niet toegestaan.

De waterschappen hebben inmiddels het areaal dat feitelijk nodig is voor regionale waterberging definitief begrensd in overeenstemming met de gemeenten. Zoals uit paragraaf 4.9.1 blijkt, is het plangebied niet binnen één van de definitieve waterbergingsgebieden gelegen.

3.2.2. Ruimtelijke Verordening Gelderland

Provinciale Staten hebben de Ruimtelijke Verordening Gelderland vastgesteld in december 2010 en deze geldt sinds maart 2011. Met een ruimtelijke verordening stelt de provincie regels aan bestemmingsplannen van gemeenten. De provincie richt zich hierbij op onderwerpen die van provinciaal belang zijn, zoals verstedelijking, natuur, nationale landschappen, water en glastuinbouw. Gemeenten krijgen op sommige terreinen meer beleidsvrijheid, terwijl ze op andere gebieden te maken krijgen met strikte provinciale richtlijnen.

De vigerende Gelderse ruimtelijke structuurvisie hanteert als uitgangspunt dat nieuwe verstedelijking bij voorkeur plaatsvindt binnen het bestaand bebouwd gebied. In afwijking hiervan kan in een bestemmingsplan nieuwe bebouwing ten behoeve van wonen en werken tevens mogelijk worden gemaakt indien de nieuwe bebouwing functioneel gebonden is aan het buitengebied.

3.2.3. Omgevingsvisie en ontwerp-Omgevingsverordening

Op 14 januari 2014 heeft het college van Gedeputeerde Staten de Omgevingsvisie en de bijbehorende Omgevingsverordening vastgesteld. In de omgevingsvisie staan de hoofdlijnen en in de verordening de regels. Op basis van deze vastgestelde stukken zijn zienswijzen binnengekomen die worden verwerkt in de definitieve Omgevingsvisie en de Omgevingsverordening. Op 9 juli 2014 heeft Provinciale Staten de Omgevingsvisie vastgesteld, naar alle waarschijnlijkheid wordt de Omgevingsverordening op 1 oktober 2014 vastgesteld.

De provincie kiest er in deze Omgevingsvisie voor om vanuit twee hoofddoelen bij te dragen aan gemeenschappelijke maatschappelijke opgaven. Deze zijn:

1. een duurzame economische structuur;
2. het borgen van de kwaliteit en veiligheid van onze leefomgeving.

Deze twee hoofddoelen benadrukken de rol en kerntaken van de provincie als middenbestuur. Zij beïnvloeden elkaar. Economische structuurversterking vraagt om een aantrekkelijk vestigingsklimaat. Dat is een goede bereikbaarheid en voldoende vestigingsmogelijkheden. Het betekent ook een aantrekkelijke woon- en leefomgeving met de unieke kwaliteiten van natuur, water en landschap in Gelderland.

Dit wijzigingsplan is opgezet om de niet-grondgebonden veehouderij uit te breiden, we beperken ons in deze dan ook tot het beleid van de provincie voor deze bedrijfstak. Hierbij is het belangrijk om te beseffen dat de Kooistraat 5 ligt in een verwevingsgebied. De provincie biedt blijvend ruimte aan de niet-grondgebonden bedrijven in verwevingsgebieden maar wel onder voorwaarden, specifiek op het gebied van duurzaamheid. Gemeenten krijgen beleidsvrijheid om de duurzaamheidsvoorwaarden nader in te vullen.

Groei moet worden 'verdiend'

Er wordt in de Omgevingsvisie uitgegaan van de beleidslijn dat je ontwikkelruimte moet verdienen. Hierbij wordt er minder gekeken naar de zonering uit de reconstructieplannen maar meer naar locatiespecifieke kenmerken. Bedrijven kunnen hun huidige bouwperceel vergroten wanneer voldaan wordt aan een zogenaamde 'plus'. In de concept provinciale Omgevingsverordening worden vier aspecten genoemd:

1. Milieu;
2. Dierwelzijn;
3. Volksgezondheid;
4. Ruimtelijke kwaliteit.

Op minimaal drie van de vier aspecten dient de ondernemer een plus te behalen ten opzichte van de gangbare bedrijfsvoering. Dit betreft een werkwijze waardoor op een kwalitatieve manier inzicht komt in extra maatregelen die een veehouder neemt om de groei te verdienen. Bij de vastgestelde Omgevingsvisie is een amendement aangenomen dat deze kwalitatieve beoordelingssystematiek heeft doen vervallen. Er is bij het vaststellen van de Omgevingsvisie de politieke keus gemaakt om te gaan werken met een meer kwantitatieve beoordelingssystematiek. Gedeputeerde Staten van Gelderland hebben tot 1 januari 2016 gekregen om een dergelijke systematiek te integreren in de Omgevingsverordening.

In de concept omgevingsverordening zoals die nu inzichtelijk is (concept 6.0) is de kwantitatieve beoordelingssystematiek nog niet uitgewerkt maar wordt uitgegaan van een kwalitatieve beoordeling. Deze kwalitatieve beoordelingssystematiek is 'afgeschoten' door de Gelderse politiek. Naar alle waarschijnlijkheid wordt de provinciale omgevingsverordening daarom op 1 oktober 2014 gewijzigd vastgesteld. Hierin zal nog geen sprake zijn van een kwantitatieve beoordelingssystematiek, de tijd hiervoor is te kort om te komen tot een goed instrument. Naar alle waarschijnlijkheid zal er pas in de loop van 2015 meer inzicht komen in de inhoud van dit instrument.

Tot het moment dat de omgevingsverordening wordt aangepast met een dergelijk instrument blijven de bouwvlak regimes gelden die in het kader van de Reconstructie van kracht zijn geworden. In dit geval dus het verwevingsregime. Het huidige voornemen dient getoetst te worden aan het huidige beleid en past binnen dit regime. Desondanks zal er getracht worden om te komen tot een duurzame bedrijfsopzet en bedrijfsvoering.

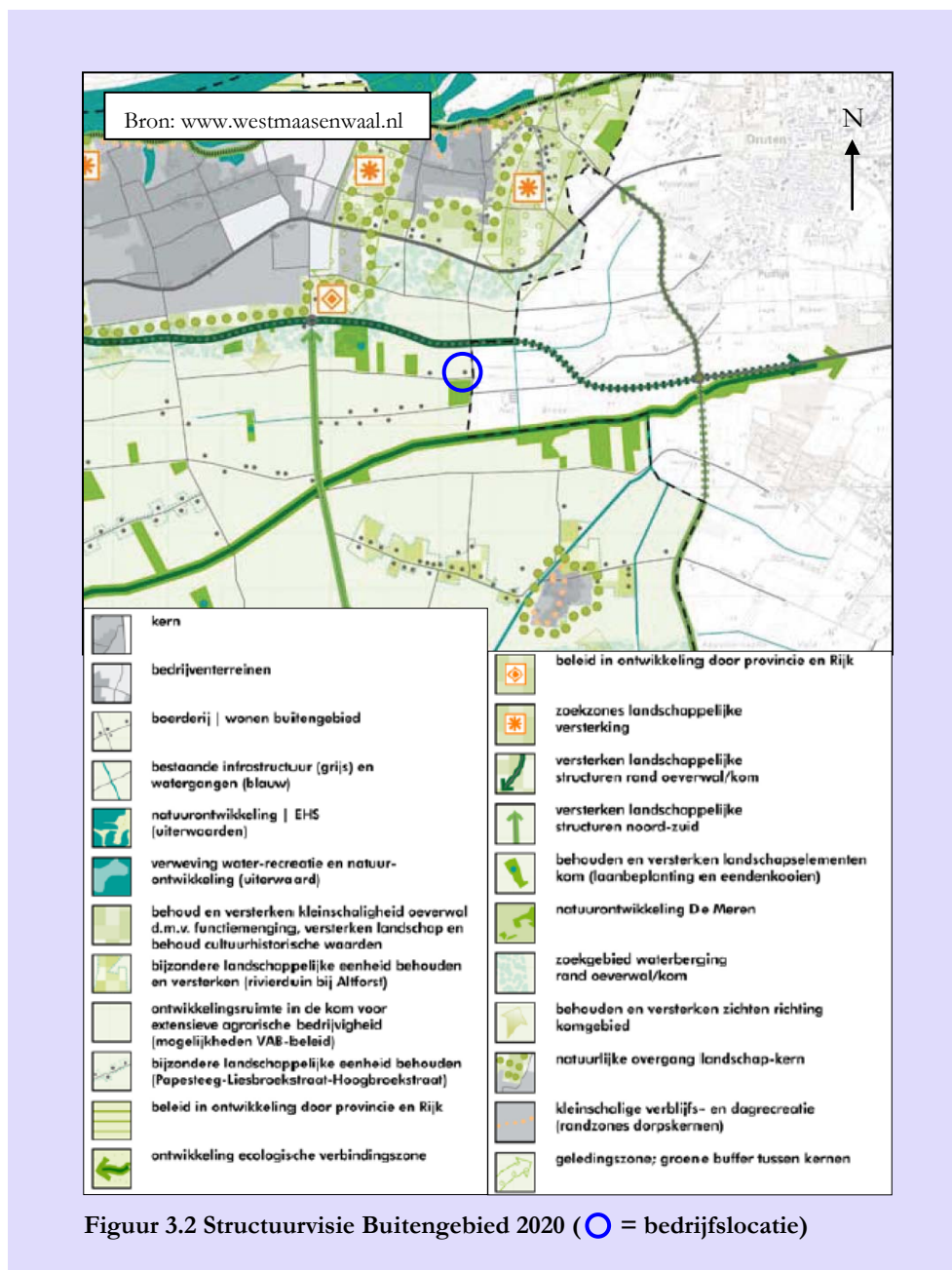
3.3. Gemeentelijk beleid

3.3.1. Structuurvisie Buitengebied 2020

Op 25 februari 2010 is door de raad van de gemeente West Maas en Waal de "Structuurvisie Buitengebied 2020" vastgesteld. Deze structuurvisie ziet toe op het buitengebied van de gemeente West Maas en Waal, echter ten aanzien van recreatie en toerisme wordt ook ruimschoots aandacht besteed aan de dorpskernen van de gemeente. De visie heeft hiermee een integraal karakter voor wat betreft het buitengebied en een sectoraal karakter ten aanzien van de kernen.

Uitgangspunt bij de visie is dat het onderscheid tussen kom, oeverwal en uiterwaard behouden moet blijven en waar mogelijk versterkt om zo de eigenheid en leesbaarheid van het landschap te bewaren. De bedrijfslocatie aan de Kooistraat 5 is gelegen in het komgebied. De kom is ingericht op een goed functionerend agrarisch landschap en zal zijn openheid behouden. De kom biedt namelijk goede voorwaarden voor de uitoefening van agrarische bedrijven (goede ontsluiting, bodemopbouw, weinig belemmeringen). De visie biedt ruimte aan veranderende ontwikkelingen in de agrarische sector. Hierbij wordt uitgegaan van het voortbestaan van de agrarische sector in de kom en van de schaalvergroting van de agrarische bedrijven. In de toekomst zullen er in de kom minder agrariërs zijn, die beschikken over grotere bedrijven en een groter areaal aan grond. Uitbreiding van bestaande niet-grondgebonden en grondgebonden bedrijven is mogelijk. Het toekomstperspectief van deze bedrijven is gunstig. De gemeente West Maas en Waal wil dan ook ruimte bieden voor ontwikkelingen gericht op schaalvergroting van de productie.

De bouwvlakken van de bestaande grondgebonden en niet-grondgebonden bedrijven mogen worden vergroot. Het vergroten van het bouwvlak is mogelijk tot 2,0 ha, tenzij dit in strijd is met van toepassing zijnde wet- en regelgeving. Erfbeplanting is mogelijk bovenop de maximaal toegestane 2 ha. De ruimtelijke beleidsuitspraken zijn op de visiekaart in figuur 3.2 op de volgende pagina weergegeven en zijn in het inrichtingsplan verder uitgewerkt (zie bijlage 6).

3.3.2. Vigerende bestemmingsplan

Het vigerende bestemmingsplan voor dit bedrijf is het bestemmingsplan “Buitengebied West Maas en Waal”, vastgesteld op 27 juni 2013. Zoals uit figuur 3.3 op de volgende pagina blijkt, is in dit bestemmingsplan op de Kooistraat 5 een bouwvlak ingetekend met de bestemming ‘Agrarisch – Komgebied’. De als zodanig aangewezen gronden zijn bestemd voor onder andere agrarische doeleinden en grondgebonden en niet-grondgebonden agrarische bedrijven met bijbehorende erven. Per bouwvlak is maximaal één agrarisch bedrijf en één bedrijfswoning toegestaan. Gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere bouwwerken dienen binnen het bouwvlak te worden gebouwd. Om de gewenste uitbreiding te kunnen realiseren, dient het bouwvlak aan de Kooistraat 5 vergroot te worden naar 2,0 hectare.

In het bestemmingsplan “Buitengebied West Maas en Waal” is voor locaties met de bestemming ‘Agrarisch – Komgebied’ een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor de vergroting van het agrarische bouwvlak. Om de vergroting van het bouwvlak mogelijk te maken, dient te worden voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a) Het bouwvlak dient zó te worden vergroot dat de afstand tot de naastgelegen bedrijven niet wordt verkleind. De bebouwing dient, mede daarom, in de lengterichting haaks op de weg te worden geplaatst (tenzij een goede stedenbouwkundige inpassing vraagt om plaatsing parallel aan de weg);

De vergroting van het bouwvlak vindt plaats in noordelijke richting, aansluitend aan het huidige bouwvlak. Dit is duidelijk weergegeven op de tekening van de gewenste situatie (zie bijlage 1). Daardoor wordt de afstand tot de naastgelegen bedrijven (aan bijvoorbeeld de Zevent en de Zwaanheuvelstraat) niet verkleind. De nieuwbouw komt juist op grotere afstand van deze bedrijven te liggen. Dit geldt dus ook voor het emissiepunt van deze nieuwbouw. Bovendien wordt de luchtwater op de bestaande zeugenstal verplaatst, waardoor deze verder van de naastgelegen bedrijven komt te liggen.

- b) De economische noodzaak van de wijziging dient te worden aangetoond;

In de vorige paragraaf is reeds toegelicht dat de beoogde uitbreiding noodzakelijk is voor het voortbestaan van het bedrijf aan de Kooistraat 5. Door het vergroten van de veestapel kan het toekomstperspectief van het bedrijf veiliggesteld worden. Deze uitbreiding is binnen het huidige bouwvlak niet mogelijk. Derhalve dient het bouwvlak vergroot te worden naar 2,0 hectare.

- c) Er dient sprake te zijn van een zorgvuldige landschappelijke inpassing gebaseerd op een door burgemeester en wethouders goedgekeurd inrichtingsplan. De stroken die nodig zijn voor de erfbeplanting ten behoeve van de landschappelijke inpassing worden niet meegerekend bij de nieuwe toegelaten oppervlakte;

In het bijgevoegde inrichtingsplan (zie bijlage 6) is de landschappelijke inpassing verder uitgewerkt. Dit inrichtingsplan is goedgekeurd door Burgemeester en Wethouders.

- d) De belangen van in de omgeving aanwezige functies en waarden mogen niet onevenredig worden geschaad;

In hoofdstuk 4 wordt gemotiveerd dat door de vergroting van het bouwvlak aan de Kooistraat 5 het woon- en leefmilieu niet onevenredig aantast. Er is nader onderzoek uitgevoerd op het gebied van bijvoorbeeld geluid, water, ecologie en luchtkwaliteit. Bovendien worden de bedrijfsontwikkelingen van omliggende agrarische bedrijven niet belemmerd. Uit de beoordeling van de planMER is eveneens gebleken dat het initiatief van maatschap Jaspers geen significante negatieve gevolgen heeft voor het milieu.

- e) Indien het bouwvlak in de EHS ligt mag de uitbreiding geen significant negatief effect hebben op de kernkwaliteiten en omgevingscondities van de EHS.

Het bouwvlak is niet gelegen in de EHS. Bovendien worden door maatschap Jaspers geen ingrepen binnen de EHS-natuur, EHS-vergeving of de EHS-verbinding uitgevoerd. Dit punt komt in paragraaf 4.11.1 nader aan de orde.

De vergroting van het bouwvlak ter plaatse van de Kooistraat 5 te Boven-Leeuwen wordt gerealiseerd middels gebruikmaking van bovenstaande wijzigingsbevoegdheid. Om de wijziging daadwerkelijk mogelijk te maken, is dit wijzigingsplan opgesteld.

4 Onderzoeken

4.1. PlanMER

Op 23 september 2014 is bij de gemeente West Maas en Waal een milieueffectrapportage (hierna: planMER) ingediend.

Er zijn twee grondslagen waardoor er sprake kan zijn van een plan-m.e.r.-plicht. Ten eerste is een plan op grond van artikel 7.2 Wet Milieubeheer plan-m.e.r.-plichtig wanneer het een kader vormt voor een later te nemen mer(boordelings)plichtig besluit én is aangewezen in het Besluit milieueffectrapportage. Ten tweede ontstaat op grond van artikel 7.2a Wet milieubeheer sprake van een plan-m.e.r.-plicht als er voor het plan een passende beoordeling op grond van artikel 19j, tweede lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 moet worden gemaakt.

In dit geval is sprake van een PlanMER plicht op basis van de eerste grondslag (art. 7.2 Wm). Het plan is kaderstellend voor een m.e.r.-beoordelingsplichtig besluit en daardoor plan-m.e.r.-plichtig. In dit licht is in overleg met de gemeente en de omgevingsdienst Rivierenland een planMER opgesteld en zal de uitgebreide m.e.r. procedure worden doorlopen, gelijktijdig met het wijzigingsplan. De planMER is bijgevoegd als bijlage 5.

Door het begrenzen van de dieraantallen is geen passende beoordeling nodig in het kader van art. 19j van de Natuurbeschermingswet 1998. In de aangevraagde situatie blijft de stikstofdepositie onder de vergunde depositie waardoor significant negatieve effecten bij voorbaat uitgesloten kunnen worden. Dit komt in paragraaf 4.11.1 nader aan de orde.

De planMER biedt een duidelijke weergave van de effecten op het milieu, gezondheid, planologische inpassing en gevolgen voor natuur, cultuur en archeologische waarden. Om dit te onderzoeken zijn 2 alternatieven uitgewerkt. Deze alternatieven zijn a) de huidige situatie en b) de gewenste situatie op het bedrijf. Door het begrenzen van de aangevraagde dieraantallen in de regels kan in de planMER volstaan worden met het onderzoeken van deze twee alternatieven op de projectlocatie. De enige reële alternatieven zijn stilstand of ontwikkeling met het toepassen van emissiereducerende maatregelen. De ontwikkeling wordt uitgevoerd met de modernste technieken op het gebied van emissiereductie. Betere technieken zijn er niet. Feitelijk zijn dit dan ook de enige twee alternatieven.

Uit het MER rapport blijkt dat de gewenste uitbreiding nagenoeg geen effecten heeft op de omgeving. Dit resultaat wordt bereikt door emissiebeperkende maatregelen, zoals het plaatsen van nieuwe moderne luchtwassers die de uitstoot van geur, ammoniak en fijnstof drastisch verminderen. Het college kan zich vinden in de in het MER opgenomen onderwerpen en acht het rapport daarmee voldoende om ten grondslag te liggen aan dit wijzigingsplan.

4.2. Milieuzonering

Het milieubeleid en de daarop gebaseerde regelgeving spelen een belangrijke rol bij het ruimtelijk ordeningsbeleid. Beide beleidsterreinen richten zich op de bescherming van de kwaliteit van de (leef)omgeving. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering wordt verstaan: het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast.

De milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand.

De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is.

Hoe gevoelig een gebied is voor milieubelastende activiteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. De richtafstanden van de lijst gelden ten opzichte van het omgevingstype “rustige woonwijk” dan wel “gemengd gebied”. In dit geval is sprake van een rustige ligging in het buitengebied met weinig verstoring. Uitgegaan kan worden van het omgevingstype “rustige woonwijk”. Volgens de VNG-lijst valt het bedrijf van de aanvrager onder de omschrijving “Fokken en houden van varkens”, waarvoor de volgende richtafstanden gelden:

- voor het aspect ‘geurhinder’ => 200 meter,
- voor het aspect ‘stofhinder’ => 30 meter,
- voor het aspect ‘geluidhinder’ => 50 meter,
- voor het aspect ‘gevaar’ => 0 meter.

In de directe omgeving van het bedrijf zijn uitsluitend agrarische bedrijfswoningen gelegen. Binnen een straal van 200 meter zijn geen burgerwoningen of andere gevoelige objecten aanwezig. Voorts stelt dit wijzigingsplan geen nieuwe gevoelige functies voor. Vanuit de milieuzonering bestaan dan ook geen belemmeringen voor onderhavige ontwikkelingen.

4.3. Cultuurhistorie

Om een stabiele en meer structurele basis te geven aan de borging van cultuurhistorie in de ruimtelijke ordening, is per 1 januari 2012 aan artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) toegevoegd dat gemeenten bij het vaststellen van bestemmingsplannen niet alleen rekening moeten houden met cultuurhistorische waarden onder de grond, maar ook met waarden boven de grond. Dat betekent dat gemeenten een analyse moeten maken van de cultuurhistorie in een bestemmingsplangebied, en daar conclusies aan moeten verbinden die in het bestemmingsplan verankerd worden. De nieuw voorziene tekst artikel 3.1.6 lid 2 onderdeel a Bro luidt: Voor zover bij de voorbereiding van het bestemmingsplan geen milieueffectrapport als bedoeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer wordt opgesteld, waarin de hierna volgende onderdelen zijn beschreven, worden in de toelichting ten minste neergelegd: a. een beschrijving van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. In het kader van synchronisatie van bepalingen dient artikel 5.1.3., tweede lid, onder a, overeenkomstig te worden aangepast. Hiermee wordt verzekerd dat een projectbesluit ook aangeeft welke effecten een voorgenomen project heeft op de geïnventariseerde cultuurhistorische waarden. Hetzelfde geldt voor de beheersverordening als genoemd in de Wro.

De bewoningsgeschiedenis van het rivierengebied gaat ver terug. Tussen 700 en 900 na Christus bestonden al vrij grote akkercomplexen op de bovenste delen van de stroomruggen. Om wateroverlast vanuit de buurnederzetting te voorkomen, werden dwars op de rivier kaden of zijdwenden aangelegd. Daarop volgde de aanleg van een achterkade die het water uit de kom diende tegen te houden. Dikwijls werd pas later een kade langs de rivier aangelegd, omdat de stroomrug al hoger lag. Doordat nu het gebied aan alle kanten door kaden was omringd, ontstonden de zelfstandig gereguleerde dorpspolders. Rond de elfde eeuw startte men met de bouw van rivierdijken en rond 1300 waren de dijkringen overal gesloten. Doordat de rivier nu opgesloten zat tussen de dijken en daar bij hoog water flink werd opgestuwd, teisterden dijkdoorbraken en overstromingen het gebied veelvuldig. Door het overstromingsgevaar werden boerderijen op van nature hoger gelegen gronden of opgehoogde woonheuvels, zogenaamde woerden, gebouwd. De rijkdom van de boeren was veelal af te lezen aan de boerderij. Vele fraaie exemplaren sieren het rivierengebied, in de kom op een terp, op de oeverwal of aan de dijk. De dijken vormden de belangrijkste handelsroutes. Daarnaast onderhield vaak elk dorp een eigen polder in het komgebied, met een eigen ontwateringssysteem en gescheiden door lage kades. De landbouwkundige situatie werd in de 20ste eeuw verbeterd door de ruilverkaveling. De kommen zijn door deze ruilverkavelingen geschikt gemaakt voor de agrarische bewoning en bedrijfsvoering, welke zich van gemengd bedrijf naar (melk)veehouderij specialiseerde. Daarmee werden een aantal historische lijnen uitgewist, maar werd de ruimte ook functioneel gescheiden met reservaten voor natuur, recreatieterreinen en provinciale ontsluitingswegen (zodat de hoofdroute niet meer over de dijk liep).

Cultuurhistorische kwaliteiten zullen vooral worden uitgewerkt in de Ecologische Hoofdstructuur en in de Waardevolle Landschappen. In paragraaf 4.11.1 wordt hier nader op ingegaan. De erkend waardevolle elementen in het landschap moeten beschermd worden. Bestaande kwaliteiten moeten worden ingezet bij toekomstige ontwikkelingen, waardoor ze bijdragen aan een cultuurhistorisch landschap waar het goed werken, wonen en recreëren is.

Het rivierenland is in het provinciaal beleid aangewezen als Belvoirgebied. In de kadernota “Provinciaal Cultuurhistorisch beleid 2009-2012”. Het doel van het provinciale beleid is en blijft de versterking van de identiteiten van de Belvoirgebieden. Per gebied worden programma's en projecten gerealiseerd die de identiteiten van een gebied verstrekken. In de gebiedsbeschrijving van het rivierengebied wordt onder andere gesteld dat de verschillende landschapstypen duidelijk herkenbaar zijn. In de directe omgeving van de grote rivieren ziet het er heel anders uit dan op de oeverwallen en weer heel anders dan in de komgronden: dijkzones met vrijwel onbebouwde uiterwaarden, putten en gaten van de klei- en zandwinning en ruige nieuwe natuur, oeverwallen met dichte bebouwing en boomgaarden, en kommen met uitgestrekt grasland en boerderijlinten.

Het plangebied maakt landschappelijk gezien onderdeel uit van het cultuurhistorisch waardevol rivierenland. De aanleg van dijken, sluizen, molens, maar ook het ontginnen van de natte komgronden is bepalend geweest voor het rivierenland zoals het nu is. Het plangebied ligt binnen het rivierenland in het komgebied. De kom kenmerkt zich door een strookvormig verkavelingspatroon. Dit ontginningspatroon is afgestemd op de weteringen en dijken in het gebied. Na de eerste ruilverkavelingen in de jaren '50 en '60 veranderde de kom in een bewoond en agrarisch bruikbaar gebied. De ruilverkaveling had als gevolg dat er ontwaterd werd, ontsluiting aangelegd werd, het gebied werd herverkaveld en boerderijverplaatsing plaats vond. De boerderijen vanaf de rand van de oeverwal werden verplaatst naar het komgebied en liggen daar nu als een tweede tijdslaag in.

Door de ontwikkelingen op het bedrijf aan de Kooistraat 5 worden er geen belangrijke historische lijnen verstoort. De locatie maakt deel uit van een grote open ruimte met relatief weinig bebouwing. Hier is bij de landschappelijke inpassing rekening mee gehouden. Verder is binnen het plangebied geen cultuurhistorisch waardevolle bebouwing aanwezig en vindt er geen sloop van bebouwing plaats. Het aspect cultuurhistorie vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van de plannen van maatschap Jaspers.

4.4. Archeologie

Tijdens de bewoningsgeschiedenis van Nederland hebben bewoners hun sporen nagelaten in het landschap, die op den duur zullen verdwijnen, maar die nog lang als de laatst overgebleven kenmerken van de menselijke geschiedenis kunnen blijven voortbestaan. Het rivierengebied heeft sinds de Nieuwe Steentijd (5300-2000 voor Christus) een grote aantrekkingskracht uitgeoefend op de mens. Zij gingen op de hogere delen (oeverwallen en stroomruggen) wonen en legden daar de eerste akkers aan. De rest van het land was onverkaveld of zelfs ontoegankelijk. Op de hellingen van de stroomruggen lag gemeenschappelijk hooi- en weiland, terwijl in de kommen zich woeste grond bevond, die alleen 's zomers werd beweide. Sporen in de bodem getuigen daarvan. Op grond van deze sporen is ook bekend dat de menselijke bewoning een meer permanent karakter kreeg in de IJzertijd (circa 800 – 12 voor Christus). Bovendien wordt daaruit duidelijk dat de grote rivieren de noordelijke grens vormden van het Romeinse Rijk. Uit deze periode en de perioden daarna zijn belangrijke en minder belangrijke vindplaatsen bekend van menselijke activiteiten. Van groot belang zijn vooral de sporen van menselijke nederzettingen uit de IJzertijd, de Romeinse tijd en de Middeleeuwen. Aan het oppervlak zijn in het landschap nog sporen zichtbaar in de vorm van woerden (terpen), oude dijken, wegen en kanalen, maar ook ondergronds zijn veel sporen in de vorm van botresten, paalsporen, sieraden en scherven e.d. aanwezig. Deze sporen zijn allen in de hogere gronden gevonden. De komgebieden zijn in archeologisch opzicht 'lege' gebieden.

Uitgangspunt voor het bestemmingsplan met betrekking tot archeologie is het veiligstellen van de aanwezige (en aangetoonde) en de te verwachten archeologische waarden. Conform het Verdrag van Valletta dient gestreefd te worden naar het behoud van archeologische resten in de archeologische verwachtingszones. Ter implementatie van het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving, is de Wet Archeologische Monumentenzorg opgesteld en in november 2007 in werking getreden. De kern van de nieuwe wet is dat wanneer de bodem wordt verstoord, de archeologische resten intact moeten blijven. De wet geeft aan dat archeologische belangen op een verantwoorde manier worden meegenomen in ruimtelijke plannen. Gemeenten dienen dus bij het opstellen van bestemmingsplannen rekening te houden met de in hun bodem aanwezige waarden en provincies hebben hierbij een toetsende rol.

De gemeente West Maas en Waal heeft geen eigen archeologiebeleid. Dat betekent dat ze niet zonder meer af kunnen wijken van de mogelijkheid tot vrijstelling van 100 m² op basis van artikel 41a van de Monumentenwet. Desondanks heeft de gemeente voor het toetsen van ruimtelijke plannen in hun recente bestemmingsplan “Buitengebied West Maas en Waal” drie artikelen inzake archeologie laten opnemen:

1. Monumenten
2. Hoge verwachtingsgebieden
3. Middelhoge verwachtingsgebieden.

Deze indeling is conform de IKAW (3^e generatie) van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed en kan toegepast worden voor de beoordeling van locaties.

In de planregels zijn voor de drie categorieën verschillende vrijstellingsregimes opgenomen die onderscheid maken in oppervlakte- (in m²) en diepteverstoring (in cm onder maaiveld):

1. Monumenten (artikel 28): voor activiteit bouwen geen vrijstelling (0 m² en 0 cm – mv), voor werk en werkzaamheden geldt een vrijstelling van 0 m² in combinatie met 30 cm – mv.
2. Hoge verwachtingswaarde (artikel 29): voor zowel bouwen als werken/ werkzaamheden geldt een vrijstelling van 100 m² in combinatie met 30 cm – mv.
3. Middelhoge verwachting (artikel 30): voor zowel bouwen als werken/ werkzaamheden geldt een vrijstelling van 2.000 m² in combinatie met met 30 cm – mv.

Voor lage verwachtingsgebieden is gekozen om geen restricties in het bestemmingsplan op te nemen. De gemeente kiest ervoor om in het kader van ruimtelijke planontwikkeling geen archeologisch rapport te eisen. Voor gebieden met een lage verwachting wordt doorgaans geen of slechts bij grootschalige verstoringen (> 1 hectare) vooronderzoek geëist, aldus de gemeente.

De provincie Gelderland hanteert op dit moment nog een interim beleidskader archeologie 2009-2012. Dit kader geeft verdere invulling van de nota's van Belvoir voor archeologie. De provincie heeft zones in Belvoirgebieden aangeduid voor het Gelders Belang. Dit zijn Parelgebieden of Ruwe Diamanten. De parelgebieden zijn bepalend voor de provincie. De ruwe diamanten zijn ondersteunend.

In het plangebied zijn geen monumenten bekend. Het ligt in zijn geheel in een gebied met lage archeologische verwachting. De uitbreiding heeft evenmin de aanduiding parel of ruwe diamant. Uit voorgaande informatie kan worden geconcludeerd dat archeologisch vooronderzoek dan ook niet noodzakelijk is. Dit vormt dus geen belemmering voor de plannen van maatschap Jaspers.

4.5. Bodem

Bij ruimtelijke ontwikkelingen is in de planologische procedure van belang dat de beoogde ontwikkeling plaats kan vinden op een locatie waar de milieuhygiënische bodemgesteldheid dit toelaat. Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn. Voor stallen is dit niet het geval. Het uitvoeren van een bodemonderzoek is voor de oprichting van deze bouwwerken dus niet relevant. Het aspect bodem vormt geen belemmering voor onderhavig plan.

De bodem ter plaatse van het bedrijf is opgebouwd uit rivierklei. Ten behoeve van de nieuwbouw zullen graafwerkzaamheden plaatsvinden. De grond die hierbij vrijkomt, wordt elders op het perceel gebruikt om hoogteverschillen te vereffen. Aangezien sprake is van rivierklei, is het uitvoeren van sonderingen waarschijnlijk noodzakelijk. Voor de omgevingsvergunning wordt het plan nader constructief onderbouwd.

4.6. Luchtkwaliteit

Met wet- en regelgeving wil de overheid zorgen voor een goede luchtkwaliteit en de burgers beschermen tegen de schadelijke gevolgen van luchtverontreiniging. Om een voldoende kwaliteit van de buitenlucht in de leefomgeving te waarborgen zijn o.a. grenswaarden opgesteld waaraan de kwaliteit van de buitenlucht moet voldoen.

In de Wet Luchtkwaliteit 2007 worden eisen gesteld aan de kwaliteit van de lucht. Eén van de eisen is een maximumwaarde voor de hoeveelheid stof die zich in de lucht bevindt. De achtergrondconcentratie van fijn stof in de omgeving van het bedrijf is in 2012 22,8 μg per m^3 (MNP, 2014). Volgens de wettelijke normen mag deze concentratie maximaal 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ bedragen.

De geproduceerde hoeveelheid fijn stof is afhankelijk van het aantal gehouden dieren en het toegepaste huisvestingssysteem. Op dit moment is de uitstoot van fijn stof (120 kraamzeugen, 492 guste dragende zeugen, 184 opfokvarkens, 2.200 gespeende biggen, 2 dekberen en 5.008 vleesvarkens) 688 kg per jaar. Wanneer de nieuwe stallen zijn gerealiseerd, neemt de totale uitstoot van fijn stof toe. De uitstoot wordt dan 694 kg per jaar (216 kraamzeugen, 721 guste dragende zeugen, 278 opfokvarkens, 4.160 gespeende biggen, 4 dekberen en 8.008 vleesvarkens). Er is echter sprake van een zeer geringe toename.

De fijn stofverspreiding wordt berekend met het verspreidingsmodel ISL3a. In bijlage 2 zijn de uitgebreide resultaten van de fijn stofberekening opgenomen. In figuur 4.1 treft u de belangrijkste resultaten aan. Uit de resultaten blijkt dat de wettelijke norm van 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ niet overschreden wordt. Deze is ten hoogste 23,56 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ op nabijgelegen woningen. Ook de drempelwaarde (35 dagen) voor het gemiddeld aantal overschrijdingen van de grenswaarde van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ voor 24-uurgemiddelden over 5 jaar wordt niet overschreden. Deze is ten hoogste 12,7 dagen op nabijgelegen woningen.

Aangezien wordt voldaan aan de wettelijke eisen op het gebied van de luchtkwaliteit, is bij het plan sprake van een goede ruimtelijke ordening m.b.t. de luchtkwaliteit. De cumulatieve effecten van fijn stof worden in de planMER beschreven, zie bijlage 5.

Te beschermen object	RD X Coord.	RD Y Coord.	Concentratie	Overschrijding
Naam:	[m]	[m]	[microgram/m3]	[dagen]
Kooistraat 3	166 119	431 026	23.56	12.7
Veldstraat 11	166 495	430 908	23.44	12.5

Figuur 4.1: Uitkomsten luchtkwaliteitsonderzoek middels ISL3a

4.7. Geurhinder

De geuremissie van een veehouderij moet worden beoordeeld op grond van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Voor dieren zonder emissiefactor geldt een vaste afstand, voor dieren met emissiefactor geldt dat de belasting van geurgevoelige objecten binnen wettelijk vastgestelde normen moet blijven. De geuremissie van het bedrijf neemt af van 104.508,6 OU/sec (120 kraamzeugen, 492 guste dragende zeugen, 184 opfokvarkens, 2.200 gespeende biggen, 2 dekberen en 5.008 vleesvarkens) naar 100.333,4 OU/sec (216 kraamzeugen, 721 guste dragende zeugen, 278 opfokvarkens, 4.160 gespeende biggen, 4 dekberen en 8.008 vleesvarkens).

4.7.1. Voorgrondbelasting

In de Wgv zijn standaardwaarden voor de maximale geurbelasting op geurgevoelige objecten opgenomen, maar het is ook mogelijk dat gemeenten hun eigen geurbeleid opstellen en gemotiveerd afwijken van de standaardwaarden. De gemeente West Maas en Waal heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt in haar geurverordening, die op 1 juli 2010 is vastgesteld. In deze geurverordening is de geurnorm voor geurgevoelige objecten in het buitengebied, die volgens de Wgv beschermd moeten worden, vastgesteld op 14 Ou (en dorpskernen: 2,0 Ou; oeverwallen/ dorpsranden: 4,5 Ou; overig: 8,0 Ou).

De geurverspreiding wordt berekend met V-Stacks. In bijlage 3 zijn de resultaten van de geurverspreidingsberekening opgenomen. Uit deze berekeningen blijkt dat reeds in de huidige vergunde situatie enkele geurgevoelige objecten in de omgeving van het bedrijf overbelast zijn. Zo zijn de woningen aan de Kooistraat 3 en Florastraat 29 reeds overbelast (geurnorm = 14,0 Ou; geurbelasting = 20,5 Ou) respectievelijk (geurnorm = 2,0 Ou; geurbelasting = 2,8 Ou). Zo is het bedrijfspand aan de Expeditieweg 26 ook reeds overbelast (geurnorm = 2,0 Ou; geurbelasting = 3,1 Ou).

Er wordt bij de voorgenomen activiteit gebruik gemaakt van de mogelijkheid die in artikel 3, lid 4 van de Wgv wordt geboden. Dit lid geeft aan dat door middel van het toepassen van geurreducerende maatregelen een uitbreiding in het veebestand mogelijk is, voor zover de toename van de geurbelasting ten gevolge van die uitbreiding niet meer bedraagt dan de helft van de vermindering van de geurbelasting die het gevolg zou zijn van de toegepaste geurbelastingreducerende maatregelen bij het eerder vergunde veebestand.

De geurreducerende maatregelen bestaan uit het toepassen van een 85% biologische combiwater i.p.v. een 70% chemische luchtwater (deze heeft lagere geuremissiefactoren) op stal C, het verplaatsen van de luchtwater van stal C naar de locatie van de nieuwe luchtwater van stal C, het verlagen van het aantal giste en dragende zeugen in het staldeel C2 en het verhogen van de verticale uittreesnelheid van de luchtwater van stal D naar 3,5 m/s in de aangevraagde situatie. Deze maatregelen en de gehanteerde uitgangspunten bij de geurmodellen zijn nader toegelicht in de planMER (zie bijlage 5).

De geurbelasting op de woning aan de Kooistraat 3 mag in de aangevraagde situatie niet uitkomen boven de: $20,5 - ((20,5 - 14,1)/2) = 17,3$ Ou. De geurbelasting is in de aangevraagde situatie 15,2 Ou. Hiermee wordt voldaan aan de normen die gelden vanuit de Wgv.

4.7.2. Achtergrondbelasting

De achtergrondbelasting is middels het verspreidingsmodel V-stacks Gebied berekend. In bijlage 6 en 7 van de “Handreiking bij de Wet geurhinder en veehouderij” wordt vermeld dat wanneer de voorgrondbelasting 50% of meer bedraagt van de achtergrondbelasting de voorgrondbelasting maatgevend is voor de geurhinder. Bij de woning aan de Kooistraat 3 is de voorgrondbelasting maatgevend voor de geurhinder.

De gemeente West Maas en Waal heeft in haar geurverordening gekozen voor een voorgrondbelasting van 14 Ou voor het buitengebied. Dit komt overeen met een percentage geurgehinderden van 39% (niet-concentratie gebied). Uit de berekening blijkt dat de voorgrondbelasting uitkomt op 15,2 Ou. Dit is hoger dan de gemeentelijke geurnorm van 14,0 Ou. De nieuwe situatie betekent echter wel een verbetering van de geursituatie op de woning aan de Kooistraat 3 van 20,5 Ou in de vergunde situatie naar 15,2 Ou in de aangevraagde situatie. Het percentage geurgehinderden bij een voorgrondbelasting van 15,2 Ou is in bijlage 6 en 7 van de “Handreiking bij de Wet geurhinder en veehouderij” niet gespecificeerd. Bij 16 Ou is het percentage geurgehinderden 42% (niet-concentratiegebied). Bij 15,2 Ou ligt het percentage geurgehinderden dus ongeveer tussen de 39% en 42%.

Het RIVM hanteert voor haar milieukwaliteitsrapportages en toekomstverkenningen voor het aspect geurhinder onderstaande ‘milieukwaliteitscriteria’ (zie figuur 4.2). Hieruit blijkt dat de beoordeling van het leefklimaat nabij de Kooistraat 3 ‘matig’ is (achtergrondconcentratie = 14,07 Ou). In de vergunde situatie was dit ook ‘matig’ (achtergrondconcentratie = 17,27 Ou). Wel treedt er een verbetering op. In bijlage 4 zijn de resultaten van de cumulatieve geurberekening weergegeven.

Achtergrondbelasting Geur-Ou/m ³	Mogelijke kans op geurhinder (%)	Beoordeling leefklimaat
1-3	< 5	Zeer goed
4-8	5-10	Goed
9-13	10-15	Redelijk goed
14-20	15-30	Matig
21-28	20-25	Tamelijk slecht
29-38	25-30	Slecht
39-50	30-35	Zeer slecht
51-65	35-40	Extreem slecht

Figuur 4.2 Milieukwaliteitscriteria RIVM

Het feit dat bij de woning aan de Kooistraat 3 in de gewenste situatie sprake is van een matig leefklimaat, komt omdat deze woning in directe nabijheid het bedrijf is gelegen. De ligging van deze woning t.o.v. het bedrijf is een reeds bestaande ruimtelijke situatie. De uitbreiding van het bedrijf verandert niks aan deze ruimtelijke situatie. Om de uitbreiding qua geur te kunnen realiseren, dienen de ondernemers geurreducerende maatregelen te treffen (zie artikel 3, lid 4 van de Wgv). Door de Wgv wordt gegarandeerd dat de geurbelasting op deze woning zal afnemen. Er zal dus een verbetering van het leefklimaat optreden. Nieuwe geurgevoelige objecten in de directe nabijheid van het bedrijf (< 500 meter) worden niet voorzien. Nieuwe overbelaste situaties qua geur worden dus niet gecreëerd. Uit de berekening van de achtergrondbelasting blijkt dat het leefklimaat bij de andere geurgevoelige objecten waarop volgens de Wgv de geurbelasting moet worden berekend (geurgevoelige objecten gelegen in de dorpskernen, oeverwallen, dorpsranden en bedrijventerreinen) sprake is van een goed tot zeer goed leefklimaat. Het initiatief van maatschap Jaspers zal de ontwikkeling van het dorp (b.v. woningbouw) en van bedrijven in de omgeving van het initiatief niet in de weg staan. Er is om bovenstaande redenen sprake van een goede ruimtelijke ordening m.b.t. het milieuaspect geur.

In bijlage 4 van dit wijzigingsplan zijn de resultaten van de cumulatieve geurberekeningen weergegeven. In bijlage 9 van de planMER treft u tevens een lijst van de bedrijven die zijn meegenomen in de cumulatieve geurberekening aan.

4.8. Verkeer en parkeren

Het parkeren van alle voertuigen geschiedt op eigen terrein. Ten behoeve van de nieuwbouw van de stallen zijn geen nieuwe parkeerplaatsen noodzakelijk. De bestaande erfverharding zal uitgebreid worden naar de achterzijde van de nieuw te bouwen stallen. De nieuwe bebouwing, de luchtwassers en de voersilo's moeten bereikt kunnen worden voor de noodzakelijke aan- en afvoer. Bovendien worden op deze wijze de draaicirkels van de voertuigen die op het bedrijf moeten laden, lossen en parkeren op eigen terrein gerealiseerd.

Voor de ontsluiting van het bedrijf wordt op dit moment gebruik gemaakt van twee inritten vanaf de Kooistraat en twee inritten vanaf de Geerstraat. De meest oostelijk gelegen inrit vanaf de Kooistraat wordt gebruikt voor privédoeleinden. De andere inritten worden gebruikt voor de agrarische bedrijfsdoeleinden, zoals de aanvoer van voer en de afvoer van dieren en mest. Op deze wijze ontstaat een veiligere situatie rondom de bedrijfswoning. Het aantal inritten blijft gelijk. De inrit vanaf de Geerstraat, die momenteel gelegen is aan de achterzijde van het bedrijf, zal echter verplaatst worden in noordelijke richting.

Het bedrijf wordt verlaten via de Kooistraat en de Geerstraat. Na ruim 1,5 km in noordelijke richting sluit de Geerstraat aan op de Van Heemstraweg. Bovendien kan de N322 (Maas en Waalweg) bereikt worden, na circa 2,0 km in westelijke richting. Het perceel is dus te bereiken zonder (kwetsbare) dorpskommen te doorsnijden. Verkeerskundig leidt dit niet tot problemen. De geluidsbelasting als gevolg van de bij het bedrijf behorende verkeersbewegingen wordt toegelicht in de volgende paragraaf.

4.9. Geluidhinder

In de Wet geluidhinder (WGH) is vastgesteld dat, indien in het plangebied geluidgevoelige functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van (rail- en weg)verkeerslawaaï, akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het onderhavige plan betreft echter het realiseren van twee stallen ten behoeve van het fokken en houden van varkens. Deze gebouwen kunnen niet aangemerkt worden als geluidgevoelig object in de zin van de Wet geluidhinder. Derhalve vormt het aspect geluidhinder geen belemmering voor de realisering van het onderhavige plan.

Als gevolg van de nieuwbouw van de stallen wijzigt het aantal geluidsbronnen en verkeersbewegingen. Het gaat hier echter om vergelijkbare geluidsbronnen en bewegingen die reeds op het bedrijf aanwezig zijn c.q. plaatsvinden. Er is sprake van een toename in het aantal dieren. Dat betekent dat ook de transporten van voer, kadavers en mest toenemen. Er zal getracht worden vollere vrachtwagens te gebruiken, waardoor het aantal extra verkeersbewegingen beperkt wordt. In principe hoeven op het bedrijf geen dieren aangevoerd te worden. In de nieuwe situatie is namelijk sprake van een gesloten bedrijfsstructuur. Dit is momenteel ook reeds het geval. Voor wat betreft de aanvoer van dieren is er dus geen toename van het aantal transportbewegingen. Door plaatsing van de ventilatoren in het centraal afzuigkanaal (bij de luchtwassers) wordt met name de geluidsemissie in de avond- en nachtperiode beperkt. Daarnaast zal er sprake zijn van wijziging van los- en laadplaatsen. Omdat de bewegingen verspreid over de week plaatsvinden en niet gelijktijdig met andere activiteiten, zal de invloed hiervan op de geluidsbelasting voor omwonenden gering zijn. Bovendien liggen de naburige woningen op geruime afstand van het bedrijf van maatschap Jaspers. De meest nabijgelegen woning (Veldstraat 11 te Puiflijk) ligt op 92 meter afstand van de grens van de inrichting. Middels de omgevingsvergunning zal zeker gesteld worden dat geldende geluidsnormen niet worden overschreden.

4.10. Water

Het waterbeleid van Rijk en provincie is gericht op een veilig en goed bewoonbaar land met gezonde, duurzame watersystemen. Het voorkomen van afwenteling door het hanteren van de drietrapsstrategie “Vasthouden – Bergen – Afvoeren” staat hierbij centraal. Voor de waterkwaliteit is het uitgangspunt “stand still – step forward”. Watersysteembenadering en integraal waterbeheer dienen als handvaten voor het benutten van de natuurlijke veerkracht van een watersysteem.

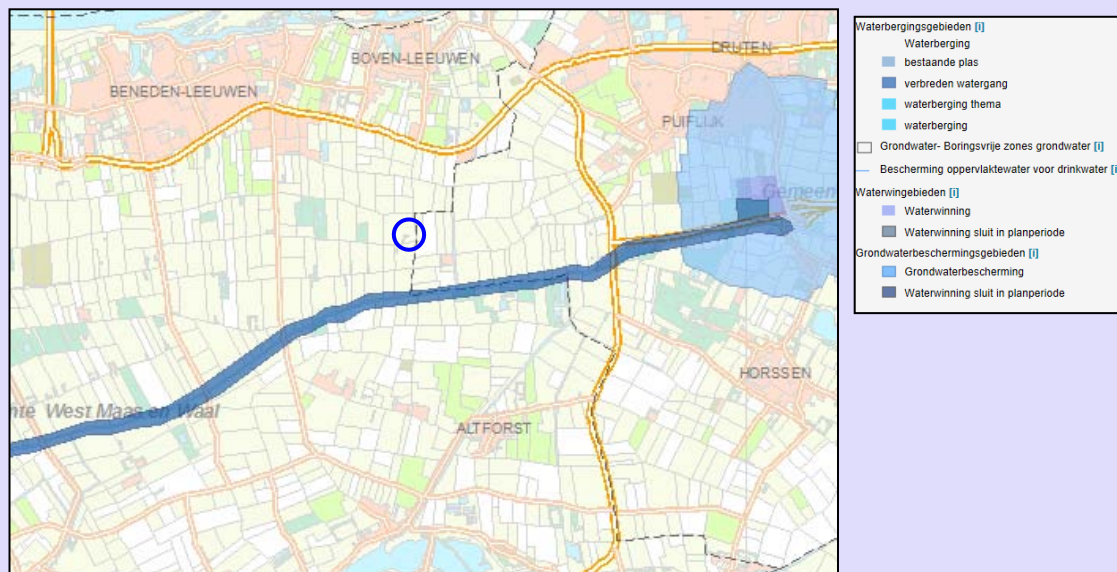
In het “Waterbeheerplan 2010-2015, werken aan een veilig en schoon rivierenland” heeft het waterschap Rivierenland deze beleidsdoelstellingen uitgewerkt en vormgegeven voor zijn waterbeheer. Waterschap Rivierenland is verantwoordelijk voor en werkt voortvarend aan een duurzaam waterbeheer voor een veilig en leefbaar rivierenland. Mensen moeten veilig kunnen wonen, ondernemen en recreëren achter stevige dijken en ze moeten droge voeten hebben. Het waterschap wil het beheergebied in 2015 klimaatbestendig hebben op basis van de huidige klimaatscenario's. Dat wil zeggen dat de primaire waterkeringen dan op orde zijn en het bergend vermogen van het watersysteem in het landelijk gebied zodanig is vergroot, dat slechts bij zeer uitzonderlijke regenval, wateroverlast optreedt. Bovendien is het noodzakelijk dat er voldoende oppervlaktewater van goede kwaliteit aanwezig is voor de gebruikers van dit water. De ecologische waterkwaliteit moet verbeterd worden, vanwege de bestaansmogelijkheden voor planten en dieren. Het waterschap wil de watercondities voor de natte natuur, zoals Natura-2000 gebieden en verdroogde gebieden, verbeteren.

De plannen zijn voorgelegd aan het waterschap Rivierenland voor de uitvoering van een watertoets. Het waterschap heeft op 19 augustus 2014 ingestemd met deze waterparagraaf, zie bijlage 7.

De watertoets moet ervoor zorgen dat bij ruimtelijke plannen rekening wordt gehouden met ruimte voor water en watervoorzieningen. Dit verkleint de kans op problemen zoals overstroming door onvoldoende veilige dijken, wateroverlast door onvoldoende bergingsmogelijkheden voor hemelwater of een slechte waterkwaliteit. Het resultaat is een ruimtelijk plan dat waterbestendig is. Maar het gaat niet alleen om het voorkomen van problemen. Ruimte voor water kan ook de ruimtelijke kwaliteit en de leefomgeving van mens en dier verbeteren.

4.10.1. Beschrijving watersysteem

De hoogte van het maaiveld ligt gemiddeld op circa 5,0 meter + NAP. De bodem bestaat voornamelijk uit zware klei (kalkloze poldervaaggronden). De Gemiddeld Hoogste Grondwaterstand bedraagt circa 25 – 40 cm beneden maaiveld. De Gemiddeld Laagste Grondwaterstand bedraagt circa 80 – 120 cm beneden maaiveld. De locatie is niet gelegen in een waterbergings-, grondwaterbeschermings- of waterwingebied. Ook is de locatie niet gelegen in een boringsvrije zone (zie onderstaande figuur 4.3). Het plangebied ligt in het peilbesluitgebied Quarles van Ufford, peilvak 46. In dit peilvak wordt gestreefd naar een zomerpeil van 4,25 meter + NAP en een winterpeil van 3,95 meter + NAP.

Figuur 4.3 Sectie uit de Wateratlas van Gelderland (○ = bedrijfslocatie)

4.10.2. Waterneutraal inrichten

Op dit moment is er geen sprake van overlast van grondwater of oppervlaktewater in het plangebied. De realisatie van de nieuwbouw op het bedrijf van maatschap Jaspers leidt tot een toename van verhardingen en bebouwing. Het oppervlak van de nieuwe bebouwing bedraagt circa 5.500 m². Daarnaast is extra erfverharding noodzakelijk (circa 785 m²).

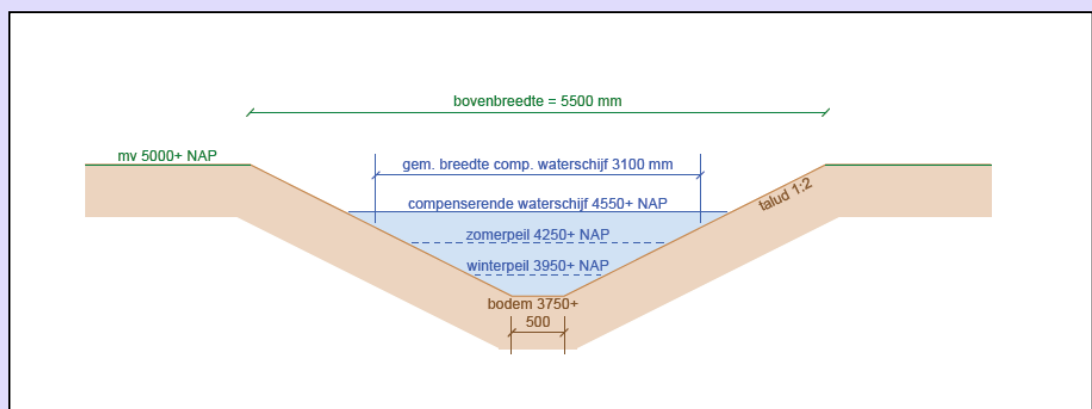
Aanleg van nieuw verhard oppervlak leidt tot versnelde afvoer van hemelwater naar de watergangen. Om te voorkomen dat hierdoor wateroverlast ontstaat, is de aanleg van extra waterberging van belang. Zo wordt het verlies aan waterberging in de bodem gecompenseerd. Vanuit het beleid is er een vrijstelling van 1.500 m². Compensatie dient dus plaats te vinden voor 4.785 m². De eis is 436 m³/ha verhard oppervlak (bui T = 10 + 10%), te verdelen over een waterschijf van minimaal 30 cm boven zomerpeil. Het te compenseren volume verhardingstoename is dus $4.785 \cdot 0,0436 = 209 \text{ m}^3$ of $209 / 0,30 = 697 \text{ m}^2$. Voor een hoeveelheid neerslag van 664 m³ (bui T = 100 + 10%) geldt dat dit geen schade mag veroorzaken op het eigen perceel of bij derden.

Zoals blijkt uit figuur 4.4 zijn aan de noord- en westzijde van het plangebied A-watergangen gelegen, welke voorzien zijn van de bestemming 'Water'. Voor deze watergangen betekent dat een zone van 4 meter, gemeten uit de insteek, obstakelvrij dient te zijn. De beschermingszone wordt niet bestemd, maar in de regels zijn wel voorwaarden opgenomen inzake de vrijwaringszone. Verder zijn langs de Kooistraat en de Geerstraat C-watergangen aanwezig. Deze watergangen hebben geen beschermingszones.

Figuur 4.4 Legger watergangen Waterschap Rivierenland, met een blauwe balk wordt de locatie van de nieuwe en bestaande waterberging weergegeven, de positionering is indicatief. Zie bijlage 1 voor een precieze positionering.

De compensatie wordt gerealiseerd door aan de westzijde van de geplande bebouwing een tweede B-watergang te realiseren die van oost naar west loopt en parallel loopt met een bestaande watergang. Deze bestaande B watergang is gerealiseerd voor de waterberging van de bestaande bebouwing. Op deze wijze wordt binnen hetzelfde peilgebied water geborgen. Deze sloten benadrukken bovendien de oorspronkelijke kavelstructuur. De nieuwe B watergang heeft een lengte van circa 185 meter en een gemiddelde breedte van circa 3 meter (zie bijlage 1), waardoor er ruim voldoende compenserende waterberging aanwezig is. In figuur 4.5 op de volgende pagina is een dwarsdoorsnede opgenomen van de sloot, waarbij uitgegaan is van taluds 1:2. Deze sloten zijn watervoerend en worden 50 centimeter dieper dan het zomerpeil en 20 centimeter dieper dan het winterpeil.

Figuur 4.5 Dwarsdoorsnede compenserende waterberging

4.10.3. Schoon inrichten

Naast het voorkomen van wateroverlast door voldoende waterberging en drooglegging is ook een goede waterkwaliteit erg belangrijk. Om water van voldoende kwaliteit te kunnen handhaven, is ook het zelfreinigend vermogen van het watersysteem van belang. Dit wordt bevorderd door voldoende ruimte voor water, voldoende waterdiepte en voldoende oevervegetatie. Doorstroming of circulatie door het onderling verbinden van watergangen zijn vaak eveneens gewenst, tenzij al een goede waterkwaliteit aanwezig is.

Vuilwater, afkomstig van bedrijfsactiviteiten, wordt op dit moment afgevoerd naar de mestkelder. Dit zal in de nieuwe situatie ook het geval zijn. Spoelwater zal worden afgevoerd naar een prefab opslagput. Schoon hemelwater van de stallen wordt niet naar de mestkelder of prefab opslagput afgevoerd, maar naar het oppervlaktewater (de greppels in het aangrenzende weiland aan de westzijde van het bedrijf). Dat heeft als voordelen dat de rioolwaterzuiveringsinstallatie niet wordt overbelast en dat er minder of geen overstorten van het riool zullen plaatsvinden bij hevige buien. Daarnaast vraagt het waterschap aandacht voor uitvoering van de stallen, sleufsilo's en mestbassins conform de voorschriften en richtlijnen van het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij en voor aanpassing van bestaande, te handhaven, bouwwerken aan deze voorschriften en richtlijnen (voor zover van toepassing).

Vermeden wordt dat hemelwater in contact komt met materialen die milieubelastende stoffen uitlogen. Deze materialen kunnen hiermee bodem en water(bodem) belasten. Zware metalen (bv. koper, zink, lood), teer, bitumen of uitlogende verduurzamingsmiddelen kunnen hieronder worden verstaan. Voor veel van deze verontreinigende materialen zijn tegenwoordig goede alternatieven. Uitspoeling van vervuilende stoffen via de bodem naar het oppervlaktewater moet eveneens worden voorkomen.

4.10.4. Drooglegging

Elk plangebied wordt gekenmerkt door een bepaalde drooglegging. Dit is de maat waarop het maaiveld, het straatniveau of het bouwpeil boven het vastgestelde oppervlaktewaterpeil of het streefpeil ligt. Doorgaans hanteert het waterschap voor het maaiveld een drooglegging van 0,7 m, voor het straatpeil een norm van 1,0 meter en voor het bouwpeil een norm van 1,3 meter. Deze droogleggingsnormen gelden bij het streefpeil of zomerpeil, dat in het zogeheten peilbesluit is vastgelegd voor de watergang. Een voldoende drooglegging is nodig om grondwateroverlast te voorkomen. Bij het bouwen van de stallen wordt rekening gehouden met de hoge grondwaterstanden. Het waterschap adviseert om op te hogen als wordt geconstateerd dat de droogleggingsnorm niet wordt gehaald en daardoor kans op grondwateroverlast ontstaat. Ook adviseert het waterschap om kruipruimteloos te bouwen. Bij de bouw van de stallen is dit echter niet aan de orde.

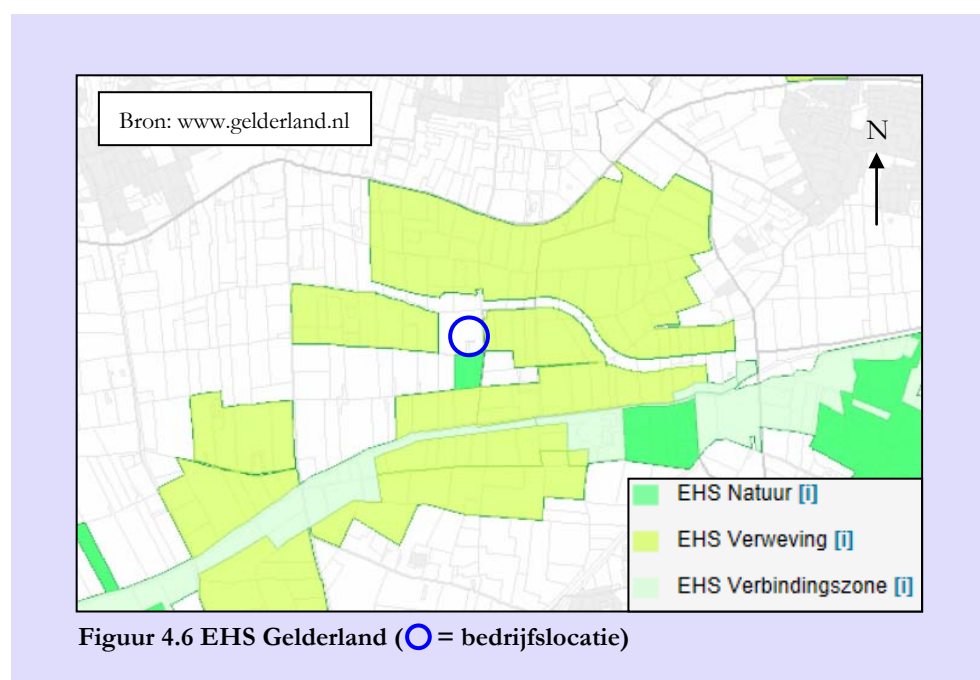
4.10.5. Grondbalans

Zoals in paragraaf 4.5 is aangegeven, wordt vrijkomende grond verwerkt binnen het plangebied. Het waterschap adviseert om de verwerking van de grond conform het Besluit Bodemkwaliteit uit te voeren, waardoor de juiste kwaliteitsgegevens te overhandigen zijn.

4.11. Ecologie

4.11.1. Gebiedsbescherming

De provincie Gelderland streeft naar het veiligstellen van de verscheidenheid (biodiversiteit) en kwaliteit van de Gelderse natuur, wat bijdraagt aan een prettige leef- en werkomgeving. Dit wordt gedaan door het realiseren van een samenhangend netwerk van kwalitatief hoogwaardige natuurgebieden, natuurlijke cultuurlandschappen en verbindingzones door bescherming, instandhouding en ontwikkeling. Tevens worden de kwaliteit en kwantiteit van natuurterreinen beschermd. De bedrijfslocatie is aan alle zijden omringd door de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het bedrijf is echter niet in de EHS gelegen (zie onderstaande figuur 4.6).

De EHS-natuur bestaat uit natuur- en bosgebieden en voor een klein deel ook uit agrarische cultuurgrond die omgezet zal worden in natuur (natuurontwikkelingsgebieden). EHS-verweving omvat landgoederen, landbouwgebieden met natuurwaarden en landbouwgebieden met een hoge dichtheid aan natuur- en boselementen. Door natuurontwikkeling en agrarisch natuurbeheer wordt de natuurwaarde van de EHS-verweving als geheel versterkt. Soorten binnen de EHS-verweving zijn vaak gebonden aan een combinatie van natuur en cultuurgrond. Daarom is het geheel van natuur-, bos- en landschapselementen en het (agrarisch) cultuurlandschap waarin de elementen zijn ingebed, van belang voor de aanwezige en te ontwikkelen natuurwaarden. Binnen EHS-verweving speelt grondgebonden landbouw blijvend een belangrijke rol in het beheer van de cultuurgrond en de daarmee verweven natuurwaarden.

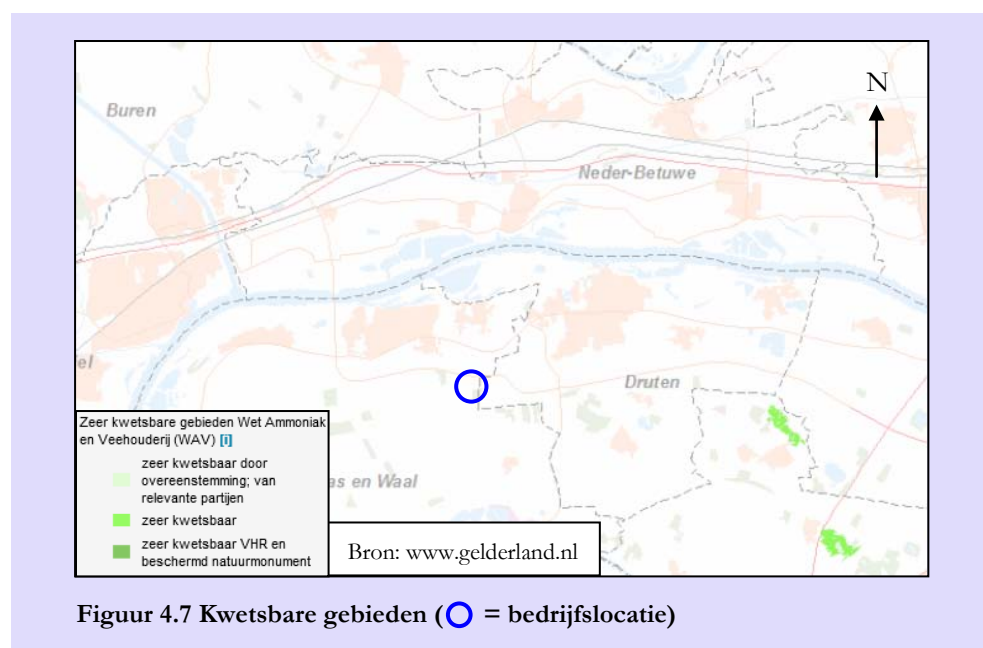
Ecologische verbindingzones verbinden de verschillende delen van de EHS-natuur en EHS-verweving met elkaar. Ecologische verbindingzones bestaan uit een schakeling van natuurelementen (stapstenen) die multifunctioneel gebied doorsnijden. De schakels tussen de stapstenen worden vaak gevormd door landschapselementen. Voor het functioneren van een verbindingzone is de inbedding van natuur-, bos- en landschapselementen in het omliggende landschap van belang.

Binnen de EHS geldt de “nee, tenzij”-benadering. Dit houdt in dat bestemmingswijziging niet mogelijk is als daarmee de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant worden aangetast, tenzij er geen reële alternatieven zijn en er sprake is van redenen van groot openbaar belang. Zoals hiervoor reeds is aangegeven, is de locatie niet gelegen in de EHS.

In de EHS verweving en verbindingszones zijn, in tegenstelling tot de EHS natuur, onder voorwaarden mogelijkheden voor de ontwikkeling van andere functies. In de EHS-verweving en sterker nog in EHS-verbinding, zijn onderdelen van de EHS niet voor 100% belegd met natuurdoelen. Het zijn als het ware zoekgebieden waar de precieze locatie van natuurdoelen nog niet vast staat. Initiatieven kunnen hier mogelijk zijn wanneer wordt bijgedragen aan de realisering van de natuurdoelen, die dan onderdeel moet zijn van de realisering van het initiatief. Dit geldt alleen wanneer daarmee geen bestaande natuurwaarden significant worden aangetast en geen barrières voor de gewenste samenhang worden gecreëerd.

Door maatschap Jaspers worden geen ingrepen binnen de EHS-natuur, EHS-verweving of de EHS-verbinding uitgevoerd. De effecten van de ingreep op de kernkwaliteiten en omgevingscondities hoeven dus niet onderzocht te worden. Wel draagt Maatschap Jaspers bij aan de kernkwaliteiten van de genoemde gebieden, door te investeren in natuurcompensatie. Er worden diverse waterbuffers gerealiseerd en rondom het bedrijf wordt beplanting aangebracht, met aan de noordzijde van het perceel een bossingel. Water en beplanting zijn goede dragers van de ecologische verbindingszones. Ze zijn belangrijk in de verspreiding van de natuur. Ze transporteren zaden en kleine dieren en vormen aantrekkelijke leefgebieden voor tal van dieren: vissen, amfibieën, vlinders en libellen, maar ook vleermuizen en andere kleine zoogdieren. De beplanting biedt bovendien leefgebied, nestgelegenheid en voedsel voor planten en dieren.

Zoals uit figuur 4.7 blijkt, zijn er in de directe omgeving van het bedrijf geen kwetsbare gebieden in het kader van de Wet Ammoniak en Veehouderij gelegen, die bescherming nodig hebben. Voor de kwetsbare gebieden geldt een beschermingszone van 250 meter. Het bedrijf van maatschap Jaspers ligt dus buiten een dergelijke beschermingszone. Dit betekent dat er geen sprake is van een nadelige invloed door het bedrijf op de ecologische situatie van een kwetsbaar gebied.

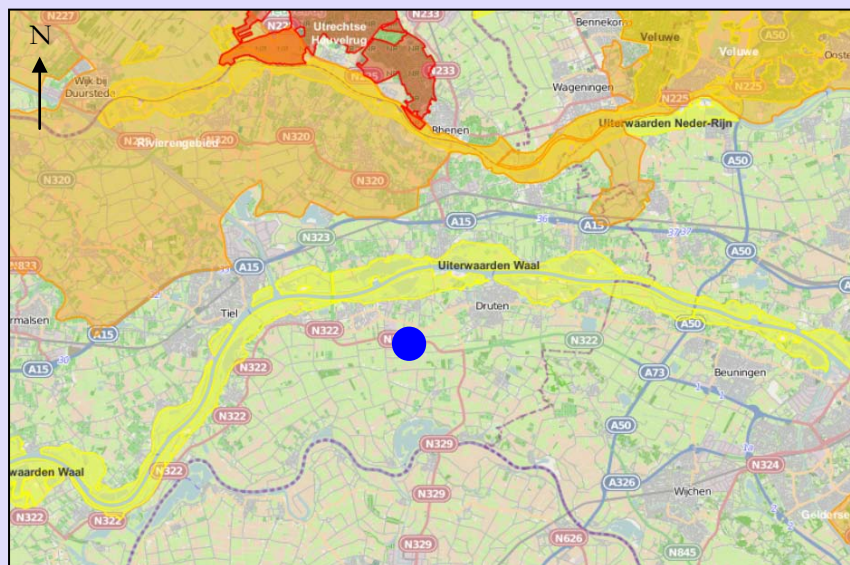
Nederland kreeg in 1967 voor het eerst een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het mogelijk om natuurgebieden en soorten te beschermen. Op den duur voldeed de wet niet meer aan de eisen die internationale verdragen en Europese verordeningen stellen aan natuurbescherming. Daarom is in 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet gemaakt die alleen gericht is op gebiedsbescherming. De bescherming van soorten is geregeld in de Flora- en faunawet (zie paragraaf 4.10.2).

De Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 gewijzigd. Sindsdien zijn de bepalingen vanuit de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in de Natuurbeschermingswet verwerkt. De volgende gebieden worden aangewezen en beschermd op grond van de Natuurbeschermingswet:

- Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden),
- beschermde natuurmonumenten,
- wetlands.

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied, een habitat- en vogelrichtlijngebied, betreft het gebied Rijntakken, eerder ook wel aangeduid met Uiterwaarden Waal (zie gele gebieden in figuur 4.8 op de volgende pagina). Dit gebied maakt sinds de definitieve vaststelling van Natura 2000 gebied Rijntakken onderdeel uit van het grotere N-2000 gebied waarin onder andere ook Uiterwaarden Neder-Rijn en de uiterwaarden van de IJssel zijn samengevoegd. Waar in de tekst en/of in berekeningen gesproken wordt over 'Uiterwaarden Waal' wordt bedoeld het gebied 'Rijntakken'.

Het gebied Rijntakken is gelegen op circa 2,1 km ten noorden van het bedrijf. Rijntakken bevat relatief hooggelegen uiterwaarden van de Rijswaard en de Kil van Hurwenen. Het gaat hier om oude meanders en hun oeverlanden waar de rivier dwars doorheen is gegraven; deze uiterwaarden bevatten soortenrijke glanshaverhooilanden stroomdalgraslanden en open water. De Rijntakken zijn een belangrijk broedgebied voor soorten van natte, ruige graslanden (porseleinhoen, kwartelkoning). Het is daarnaast ook een belangrijk rust- en foerageergebied voor kleine zilverreiger, kleine zwaan, kolgans, grauwe gans, smient, tafeleend, kievit en grutto. Daarnaast van enig belang voor fuut, aalscholver, brandgans, krakeend, pijlstaart, slobbeend, kuifeend, nonnetje, slechtvalk, meerkoet en wulp.

Figuur 4.8 Aanwezige natuurwaarden (○ = bedrijfslocatie)

Nederland kent twintig Nationale Landschappen. Deze gebieden hebben een unieke combinatie van cultuurhistorische en natuurlijke elementen. Daarmee vertellen ze het verhaal van het Nederlandse landschap. De Nationale Landschappen worden gekenmerkt door een bijzondere samenhang tussen landschapselementen als natuur, reliëf, grondgebruik en bebouwing. Door het aanwijzen van Nationale Landschappen wil de overheid het typische Nederlandse landschap behouden. Nationale Landschappen worden beschermd op grond van hun archeologisch of cultuurhistorisch waardevolle eigenschappen. Het bedrijf is niet gelegen in een Nationaal Landschap (zie licht oranje gebieden in figuur 4.8). Het dichtstbijzijnde Nationale Landschap is het “Rivierengebied” op circa 6 km ten noorden van de bedrijfslocatie en zal daarom geen invloed hebben op het voornemen.

In de nabije omgeving van de bedrijfslocatie zijn geen wetlands gelegen. Wetlands zijn waterrijke gebieden, bijvoorbeeld moerassen of veengebieden. Deze natuurgebieden hebben belangrijke functies, onder andere voor trekvogels, vissen en andere waterdieren. Wetlands en de planten- en diersoorten die erin leven, worden beschermd door het Ramsar Verdrag uit 1971. Sinds de wijziging van de Natuurbeschermingswet valt de bescherming van wetlands onder deze wet.

Nationale Parken (natuurparken), de rode gebieden in figuur 4.8, zijn de meest waardevolle natuurgebieden van Nederland. In Nederland is een nationaal park een natuurgebied van ten minste duizend hectare, met een karakteristiek landschap en bijzondere planten en dieren. Het beheer van een nationaal park is gericht op natuurbehoud en -ontwikkeling, natuurgerichte recreatie, educatie en voorlichting, en op onderzoek. Naast natuurparken vormen ook kustgebieden en bosgebieden een belangrijk onderdeel van de Nederlandse natuur. De genoemde gebieden worden alleen beschermd wanneer zij tevens zijn aangewezen op grond van natuurbeschermende regelgeving. Het dichtstbijzijnde nationale park is de “Utrechtse Heuvelrug” op circa 10 km van de bedrijfslocatie. Dit zal vanwege de grote afstand geen invloed hebben op het voornemen.

Zoals hiervoor reeds is aangegeven, is het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied de Rijntakken (Uiterwaarden Waal) op een afstand van circa 2,1 km. In dit gebied komen beschermde soorten voor, die (zeer) gevoelig zijn voor verzuring en/of vermisting. Dit betekent dat het effect van de ammoniakemissie door het bedrijf op het gebied in beeld moet worden gebracht. Daartoe zijn ammoniakverspreidingsmodellen opgesteld.

In de bestaande situatie is de jaarlijkse ammoniakemissie 7.160,2 kg NH₃ (120 kramzeugen, 492 gaste en dragende zeugen, 184 opfokvarkens, 2.200 gespeende biggen, 2 dekberen en 5.008 vleesvarkens). De jaarlijkse ammoniakemissie resulteert in een stikstofdepositie van maximaal 12,51 mol N/ha/jaar op het nabijgelegen Natura 2000-gebied "Uiterwaarden Waal". Voor de bestaande situatie is door de provincie Gelderland een vergunning ingevolge artikel 19d van de Natuurbeschermingswet verleend. De situatie conform deze vergunning vormt de referentiesituatie, waarmee de gewenste situatie wordt vergeleken.

Door de bouw van de nieuwe stallen en de inzet van emissiearme stalsystemen in de vorm van luchtwassers zal de jaarlijkse ammoniakemissie van het bedrijf afnemen. Wanneer de nieuwe stallen zijn gerealiseerd, wordt de jaarlijkse ammoniakemissie 7.017,77 kg NH₃ (216 kramzeugen, 721 gaste en dragende zeugen, 278 opfokvarkens, 4.160 gespeende biggen, 4 dekberen en 8.008 vleesvarkens). Dit resulteert in een stikstofdepositie van maximaal 12,49 mol N/ha/jaar, wat betekent dat de depositie van het bedrijf op het nabijgelegen Natura 2000-gebied "Uiterwaarden Waal" niet toeneemt. Er kan worden gesteld dat significant negatieve gevolgen op dit gebied zijn uit te sluiten. Voor de gewenste situatie zal een nieuwe aanvraag ingevolge de Natuurbeschermingswet worden ingediend. Hierdoor zal de huidige vergunning worden gewijzigd conform de gewenste situatie.

Overigens zal naar verwachting in 2014 het beleid ten aanzien van de bescherming van gebieden, die vallen onder de Natuurbeschermingswet, worden aangepast. Bij brief van december 2010 heeft de staatssecretaris van Economische zaken, Landbouw en Innovatie aan de Tweede Kamer laten weten de wetgeving te zullen aanpassen. In het plan voor natuurbescherming zal moeten worden beoordeeld welke flora en fauna aanwezig is en welke mate van bescherming noodzakelijk is. Tevens zullen beheersplannen voor de gebieden worden opgesteld. De te beschermen natuurwaarden zijn voor het grootste deel gelegen op niet voor verzuring gevoelige bodem, waardoor er geen schade zal ontstaan aan de flora en fauna in de omgeving van het bedrijf. De toekomstige wetgeving voor natuurbescherming zal naar verwachting geen wijziging betekenen voor onderhavig plan.

Zoals vermeld in paragraaf 4.1 dient uitgebreid aandacht te worden besteed aan het onderdeel MER op basis van de Natuurbeschermingswet 1998 (art. 19j). Er geldt met betrekking tot het onderdeel MER op basis van de Natuurbeschermingswet 1998 geen plan-MER meer, omdat er reeds een MER is opgenomen in het kader van het bestemmingsplan zelf, kort gezegd het moederplan. Nu er immers sprake is van een binnenplanse wijzigingsbevoegdheid (het agrarisch bouwperceel wordt vergroot van 1,5 ha. naar 2,0 ha.), reikt het plan van maatschap Jaspers niet verder dan in feite reeds planologisch mogelijk is op basis van dat moederplan. Uit jurisprudentie van de ABRS volgt dat bij een moederplan de significante effecten als bedoeld in artikel 19j Natuurbeschermingswet al moeten zijn verdisconteerd. Zie onder meer op ABRS 12 februari 2014, 201303905 en ABRS 5 maart 2014, 201302029.

Er is sprake van een binnenplanse wijziging, waarvoor bovendien eerder al een MER en een passende beoordeling is opgesteld. Het gaat bovendien om een recent vastgesteld bestemmingsplan (Buitengebied West Maas en Waal, vastgesteld op 27 juni 2013). Gelet op de hiervoor genoemde rechtspraak is er dan ook geen ruimte voor een aanvullende passende beoordeling. Of het moederplan op dat onderdeel nu wel of niet juist is, is naar ons idee gelet op de formele rechtskracht van dat besluit en het feit dat daarin een passende beoordeling is opgenomen, niet langer relevant. Vanuit juridisch oogpunt bezien is die toets uitgevoerd en gelet op de formele rechtskracht met goed gevolg doorlopen. Uit het voorgaande volgt dat er reeds een plan is, te weten het moederplan, dat de ontwikkeling mogelijk maakt zoals bedoeld in artikel 19j Natuurbeschermingswet 1998 (Nb-wet).

Op verzoek van de omgevingsdienst Rivierenland is een voortoets in het kader van art. 19j Nb-wet voorgelegd aan de Provincie Gelderland per email (d.d.11 augustus 2014). De provincie Gelderland heeft per email (d.d. 12-08-2014) aangegeven geen bevoegd gezag te zijn voor het toetsen van het wijzigingsplan in het kader van art. 19j Nb-wet. De omgevingsdienst is bevoegd gezag volgens de provincie en heeft vervolgens geoordeeld dat er geen plan-m.e.r. plicht is op basis van artikel 19j. De reden hiervan is het feit dat de provincie aangeeft een beschikking te kunnen verlenen op de begrensde dieraantallen doordat met behulp van ammoniak reducerende technieken er geen sprake is van een toename in stikstofdepositie.

Wij willen hierbij aanvullend nog wijzen op de Uitspraak van 1 mei 2013 (Onder rechtsoverweging 19.2 concludeert de Afdeling dat indien er geen toename van de depositie is (zoals in dit geval), er geen sprake kan zijn van een plan-m.e.r. plicht inzake art 19j. Significant negatieve gevolgen zijn dan uitgesloten. Een passende beoordeling is daardoor niet vereist en dus hoeft er geen plan-m.e.r. procedure op grond van art 19j Nb-wet worden gevolgd. Zie bijlage 8 voor de voortoets en een zakelijke samenvatting van de reacties van provincie Gelderland en de omgevingsdienst Rivierenland.

4.11.2. Soortbescherming

Soortbescherming wordt gewaarborgd door de Flora- en Faunawet. Deze wet is op 1 april 2002 in werking getreden en beschermt inheemse dier- en plantensoorten waarbij onderscheid wordt gemaakt in verschillende beschermingscategorieën. Voor alle activiteiten met een mogelijk effect op beschermde dier- en plantensoorten is toetsing aan de Flora- en Faunawet noodzakelijk. In deze wet wordt onderscheid gemaakt in drie tabellen beschermde soorten: tabel 1-soorten (niet bedreigd), tabel 2-soorten (beschermde) en tabel 3-soorten (strikt beschermd). Voor tabel 1-soorten geldt een vrijstelling bij ruimtelijke ontwikkelingen en bestendig beheer, onderhoud of gebruik.

De nieuwbouw wordt gerealiseerd op wat nu in gebruik is als grasland. In het gebied komen veel konijnen en hazen voor. Op grond van de landschapsstructuur mag verder worden aangenomen dat kleine zoogdieren, zoals kleine marters, muizen en spitsmuizen vrij algemeen voorkomen. Het gaat hier echter niet om beschermde soorten. Ook van veldmuizen komen alleen de algemene soorten voor. Het is hoogst onwaarschijnlijk dat er beschermde soorten, gezien de habitateisen, zullen worden verstoord of vernietigd door de geplande activiteiten. Aangezien er op het bedrijf sprake is van veel menselijke activiteiten zullen er in de nabije omgeving van de nieuwe stallen geen vogels broeden en/of verblijven in het veld. Bovendien zijn de agrarische bedrijfslocatie en de aangrenzende gras- en bouwlanden altijd intensief gebruikt.

Bij de initiatiefnemer is geen informatie bekend over de aanwezigheid van bedreigde plant- en diersoorten op de locatie. Mede op basis van de visuele waarnemingen zijn er geen verdere aanwijzingen dat binnen het plangebied beschermde flora of verblijfs-, rust- of voortplantingsplaatsen van beschermde dieren aanwezig zijn. Gezien het huidige agrarische gebruik en de situering van het gebied ligt dit ook niet voor de hand. Bij de realisering van het initiatief zijn geen schadelijke effecten op kritische inheemse bedreigde soorten te verwachten, in het plangebied dan wel op hun duurzaam leefgebied. Ontheffing in het kader van de Flora- en Faunawet wordt derhalve niet nodig geacht.

4.12. Externe veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid is gericht op de beperking en/of beheersing van de risico's voor de omgeving vanwege gevaarlijke stoffen binnen inrichtingen en het vervoer van gevaarlijke stoffen. Het uitgangspunt van het beleid is dat burgers voor de veiligheid van hun omgeving mogen rekenen op een minimum beschermingsniveau (plaatsgebonden risico). Daarnaast moet in relevante situaties de kans op een groot ongeluk met meerdere slachtoffers (het groepsrisico) worden afgewogen en verantwoord binnen het invloedsgebied.

Voor (de omgeving van) de meest risicovolle bedrijven is het “Besluit externe veiligheid inrichtingen” (Bevi) van belang. Aanvullend zijn in het Vuurwerkbesluit en Activiteitenbesluit (Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer) veiligheidsafstanden genoemd die rond minder risicovolle inrichtingen moeten worden aangehouden. Daarnaast is het toetsingskader voor de omgeving van transportassen en buisleidingen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen vastgelegd in de “Circulaire risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen” (de Circulaire) en het “Besluit externe veiligheid buisleidingen” (Bevb). Naar verwachting wordt op 1 juli 2014 de Circulaire vervangen door het “Besluit externe veiligheid transportroutes” (Bevt).

Uit de provinciale risicokaart, eindrapporten over het basisnet en actuele informatie over relevante risicobronnen binnen de gemeente blijkt dat het plangebied niet ligt binnen:

- het invloedsgebied van een Bevi-inrichting;
- de veiligheidsafstanden van andere stationaire risicobronnen;
- het invloedsgebied van een basisnetroute voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor of over het water;
- het invloedsgebied van een relevante buisleiding voor het transport van gevaarlijke stoffen.

Nabij het plangebied is wel een andere transportroute (dan een basisnetroute) aanwezig waarover gevaarlijke stoffen worden vervoerd. Het betreft de N322. Door het relatief geringe aantal transporten met gevaarlijke stoffen en de lage personendichtheid langs deze weg levert deze weg geen problemen of beperkingen voor het plangebied op. Het aspect externe veiligheid vormt derhalve geen belemmering voor de beoogde ontwikkeling.

4.13. Volksgezondheid

4.13.1. Antibioticagebruik in de veehouderij

Het gebruik van antibiotica in de veehouderij speelt een belangrijke rol bij de vorming van resistentie bij bacteriën. Volgens de Gezondheidsraad (2011) zijn de bacteriën die Extended Spectrum Bèta-Lactamase (kortweg ESBL) produceren het grootste probleem. Deze ESBL's komen vooral bij vleeskuikens voor. Naast de ESBL-producerende bacteriën zijn er, volgens de Gezondheidsraad (2011), nog twee groepen resistente bacteriën die het grootste probleem vormen voor de volksgezondheid en waarbij zorg bestaat over een mogelijk oorzakelijk verband met het antibioticagebruik in de veehouderij. Dat zijn de vancomycineresistente enterococci (VRE) en methicillineresistente Staphylococcus (MRSA). De problemen met VRE en MRSA spelen vooral bij ziekenhuizen en de nazorg in verpleeg- en verzorgingshuizen. Het verband tussen antibioticagebruik in de veehouderij en het optreden van VRE in ziekenhuizen is niet zo duidelijk. De veegerelateerde MRSA in ziekenhuizen is nog goed te controleren, aldus de Gezondheidsraad. Veegerelateerde MRSA komt vooral onder varkenshouders, onder personeel op varkenshouderijen en onder gezinsleden van de varkenshouders voor.

De initiatiefnemer is voornemens weinig gebruik te maken van antibiotica. Het bedrijf dient de ziektedruk op het bedrijf laag te houden. Het bedrijf zal de verspreiding van ziekten tegengaan door te werken volgens strikte hygiëneprotocollen. Onderdeel van deze hygiëneprotocollen zullen onder andere zijn: goede reinigingsprotocollen en goede looplijnen. Door de ziektedruk te verminderen, wordt de noodzaak tot het gebruiken van antibiotica minder. Er zal regelmatig overleg plaatsvinden tussen de initiatiefnemer, de voerspecialist en de dierenarts om het optimale rantsoen voor de dieren te bepalen. Door continu te zorgen voor een optimaal stalklimaat, zal de weerstand van de vleesvarkens verbeteren. Hierdoor zijn de dieren minder vatbaar voor ziektes. Het voornemen om weinig gebruik te maken van antibiotica ligt op één lijn met het advies van de Gezondheidsraad om te stoppen met groepsgewijze medicinale behandelingen van dieren in de veehouderij.

4.13.2. Zoönosen

Een zoönose is een infectieziekte die kan worden overgedragen van dieren op mensen. Voorbeelden van bekende zoönosen zijn Bovine Spongiforme Encefalopathie (BSE) bij runderen en Q-koorts bij melkgeiten. Varkensgriep is een infectieziekte die voorkomt bij varkens. Hiervan zijn varianten bekend die ook overdraagbaar zijn van varken op mens. Zo kunnen mensen die veel in nauw contact staan met de dieren ziek worden. Varkensgriep werd in 2009 vooral bekend door uitbraken in Mexico en de Verenigde Staten en is van mens op mens overdraagbaar. Ook zijn er mensen in de rest van de wereld besmet geraakt. Deze variant werd aanvankelijk niet bij varkens teruggevonden, vandaar de benaming Mexicaanse griep (de benaming varkensgriep is dan ook onterecht). In 2009 is in Canada wel een besmetting bij varkens vastgesteld.

Aangezien er in de directe omgeving van het bedrijf weinig mensen wonen (het bedrijf bevindt zich in het buitengebied) en deze mensen niet in direct contact met de dieren komen, is het risico dat deze mensen besmet raken met een varkensgriep zeer gering. Aan medewerkers zal voldoende bescherming worden geboden. Bij bepaalde werkzaamheden en onder bepaalde omstandigheden is het dragen van mondkapjes verplicht.

Momenteel kunnen er geen wetenschappelijk onderbouwde uitspraken worden gedaan over het infectierisico van omwonenden van veehouderijen, met uitzondering van Q-koorts. Het is aangetoond dat omwonenden van melkgeitenbedrijven met Q-koorts, een verhoogd risico hebben om deze infectieziekte te krijgen. Voor de overige zoönosen (infectieziekten die van dier op mens worden overgedragen) zijn onvoldoende gegevens beschikbaar over het risico in relatie tot de afstand tot veehouderijen, het bedrijfstype en de bedrijfsgrootte. Wel is bekend dat veehouders, medewerkers op veehouderijen en dierenartsen een verhoogd risico hebben om bepaalde zoönosen op te lopen. Direct contact met dieren is daarbij vaak een risicofactor (RIVM, 2012). Dat concludeert het RIVM op basis van een literatuuronderzoek dat is uitgevoerd op verzoek van de GGD'en. Zij hebben het RIVM gevraagd wat de achtergrond was van een afstandsadvies van 1 à 2 km uit 2008. Dit advies blijkt betrekking te hebben op de afstand tussen bedrijven onderling en is erop gericht dierziekten te beheersen, in het bijzonder 'vogelgriep' (aviaire influenza). Of ook een verhoogd risico voor omwonenden kan worden vastgesteld, heeft het RIVM in het onderliggende rapport bekeken aan de hand van zes voorbeelden van zoönosen (vogelgriep, Q-koorts, psittacose, campylobacteriose, veegerelateerde MRSA en ESBL-producerende bacteriën). Om inzicht te verkrijgen in de infectierisico's voor omwonenden van veehouderijen is het belangrijk om nader onderzoek te verrichten. Van belang daarbij zijn mogelijke relaties tussen de aanwezigheid van micro-organismen in de omgeving van veehouderijen en de mate waarin zoönotische infecties bij omwonenden voorkomen (RIVM, 2012).

Ook als de bovengenoemde kennis verworven is, zal waarschijnlijk niet een algemeen toepasbare afstandsnorm voor alle diersoorten, bedrijfstypen en zoönosen vastgesteld kunnen worden. Het vaststellen van een algemeen geldende afstandsnorm als enige maatregel doet waarschijnlijk geen recht aan de diversiteit van de veehouderij en de landelijke inpassing daarvan in Nederland en de daaruit voortvloeiende verschillen in risico's voor de volksgezondheid. Er zijn immers vele verschillende factoren van invloed op het daadwerkelijke risico voor omwonenden, bijvoorbeeld diersoort, bedrijfsgrootte, bedrijfskenmerken, bedrijfsmanagement, hygiënemaatregelen, et cetera (RIVM, 2012).

4.13.3. Overige effecten

Mensen die in buurt van veehouderijen wonen ademen buitenlucht in met een verhoogde concentratie fijn stof. Uit het rapport naar aanleiding van het onderzoek naar de mogelijke effecten van de intensieve veehouderij op de gezondheid van omwonenden (IRAS, 2011) blijkt dat in de nabijheid van pluimvee- en geitenbedrijven significant meer gevallen van longontsteking zijn vastgesteld dan elders in het land. Opmerkelijk vonden de onderzoekers het feit dat astma, COPD, hooikoorts en infecties van de bovenste luchtwegen juist minder vaak voorkomen dan elders (IRAS, 2011). Bij mensen die eenmaal astma of COPD hebben, worden meer complicaties of infecties aan de bovenste luchtwegen gezien. Megastallen blijken qua mogelijk effect op de gezondheid niet of nauwelijks te verschillen van gangbare intensieve veehouderijen (IRAS, 2011).

Momenteel bestaat er nog geen kader om de gezondheidsrisico's van blootstelling aan verschillende micro-organismen afkomstig uit de veehouderij te beoordelen. Minister Schippers van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft de Gezondheidsraad gevraagd een dergelijk kader te ontwikkelen. Voor fijn stof bestaat zo'n kader wel (zie paragraaf 4.5). Minister Schippers van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft de Gezondheidsraad gevraagd na te gaan of het beleid voor fijn stof uit veehouderijen voldoende is om de risico's van micro-organismen en endotoxinen voor de gezondheid van omwonenden afdoende te beheersen. Uit het luchtkwaliteitsonderzoek blijkt dat het bedrijf van initiatiefnemer ruimschoots aan de normen voor fijn stof voldoet.

Overige effecten zijn geur en geluid. Het waarnemen en waarderen van geur verschilt per persoon. Naast het feit dat mensen het kunnen ervaren als hinderlijk, kan het waarnemen van een onaangename geur samenhangen met klachten zoals depressie, verminderde kwaliteit van leven en moeheid (Op den Kamp, 2006). De hinder gaat dan vergezeld van stressgerelateerde lichamelijke gezondheidseffecten. Er is geen eenduidige relatie bekend tussen de hoogte van de geurbelasting en de mate van klachten die ontstaan. Ook kan een onaangename geur veroorzaken dat mensen niet graag thuis zijn of naar buiten willen gaan (Op den Kamp, 2006). Voor de mate van geurhinder geeft de Wet geurhinder en veehouderij geen waarden of bandbreedten. Er wordt in het initiatief voldaan aan de geurnormen die gelden vanuit de Wet geurhinder en veehouderij en de geurverordening van de gemeente West Maas en Waal.

De blootstelling aan geluid kan een aantal nadelige gezondheidseffecten veroorzaken. Naast het feit dat het als hinderlijk kan worden ervaren, kan ook verstoring van de slaap optreden. Daarnaast kan blootstelling aan geluid via lichamelijke stressreacties leiden tot een verhoogde kans op hoge bloeddruk en hart- en vaatziekten en de klachten doen verergeren bij mensen die al lijden aan een hart- en vaataandoening. Blootstelling aan geluid kan ook leiden tot een verminderd prestatievermogen bij kinderen (RIVM, 2011). Het aspect geluidhinder is in paragraaf 4.8 reeds aan de orde geweest.

5 Uitvoerbaarheid

5.1. Algemeen

Ingevolge het bepaalde in artikel 3.16 van het Besluit ruimtelijke ordening gaat een bestemmingsplan en/of wijzigingsplan vergezeld van een toelichting waarin ook inzicht wordt gegeven in de uitvoerbaarheid van het plan.

5.2. Economische uitvoerbaarheid

De betreffende grond voor de nieuwbouw is in eigendom van de aanvrager. Omdat de uitbreiding een particuliere ontwikkeling betreft, zijn hier voor de gemeente geen financiële consequenties aan verbonden. De ontwikkelingskosten worden geheel door de initiatiefnemer gedragen. De kosten welke door de gemeente worden gemaakt voor het voeren van de procedure zijn verrekend in de leges. Mogelijke planschadekosten zijn eveneens voor rekening van de initiatiefnemer. Het vergroten van het bouwvlak zorgt niet voor een beperking van de activiteiten uitgevoerd door (agrarische) bedrijven en burgerwoningen in de omgeving. Het ligt dan ook niet in de verwachting dat planschade optreedt. Tussen de gemeente en de initiatiefnemer zal een overeenkomst gesloten worden, waarin onder andere geregeld is dat eventuele planschade op de initiatiefnemer verhaald wordt.

5.3. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Het wijzigingsplan doorloopt de procedure zoals vastgelegd in artikel 3.6 lid 1a van de Wro. Door het voeren van de genoemde procedure, met de daar bijhorende zienswijzen-, c.q. beroepsprocedure, wordt de maatschappij betrokken bij het plan.

Het ontwerpwijzigingsbesluit wordt met bijbehorende ontwerp planMER gedurende zes weken ter inzage gelegd. Tijdens de genoemde periode kan een ieder bij het College van Burgemeester en Wethouders zienswijzen indienen omtrent het ontwerpwijzigingsbesluit. Wanneer geen zienswijzen worden ingediend, wordt het wijzigingsbesluit vastgesteld. Wanneer wél zienswijzen zijn ingediend, worden deze voorzien van een gemeentelijke reactie. Vervolgens kan het wijzigingsplan al dan niet gewijzigd naar aanleiding van één of meerdere zienswijzen, worden vastgesteld.

De vaststelling van het wijzigingsplan wordt door het College van Burgemeester en Wethouders bekend gemaakt en ter inzage gelegd. Tegen het besluit is beroep mogelijk bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Na het onherroepelijk worden van het plan, kan deze uitgevoerd worden.

6 Juridische beschrijving

Het plan is opgezet als een wijzigingsplan als bedoeld in artikel 3.6 lid 1a van de Wet ruimtelijke ordening. Het wijzigingsplan Buitengebied, Kooistraat 5 Boven-Leeuwen gaat vergezeld van een verbeelding. Op deze verbeelding is het bouwvlak aangegeven met een omvang van 2,0 hectare. Voor dit deel van de verbeelding vervangt het wijzigingsplan de bestemming van de gronden in het moederplan “Buitengebied West Maas en Waal” (vastgesteld op 27 juni 2013). Na onherroepelijk worden van het wijzigingsplan maakt dit fragment van de verbeelding als zodanig deel uit van het moederplan.

Het moederplan “Buitengebied West Maas en Waal” is vastgesteld na 1 januari 2010. Het betreft een plan dat is opgesteld aan de hand van de RO-Standaarden 2008. Op 1 juli 2013 zijn de RO-Standaarden 2012 inwerking getreden en verplicht gesteld. Alle ruimtelijke plannen dienen te voldoen aan de normen die de Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2012 stelt, zelfs als het moederplan is opgesteld onder het regime van de Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2008. Het voorliggende wijzigingsplan betreft een digitaal wijzigingsplan dat voldoet aan de RO-Standaarden 2012.

De voorschriften van artikel 3 ‘Agrarisch – Komgebied’ van het moederplan blijven ongewijzigd van toepassing. Er is in het wijzigingsplan één planregel toegevoegd ten opzichte van het moederplan. Het betreft een specifieke gebruiksregel. Met deze regel worden de maximaal te houden dieraantallen begrenst. De wijziging ziet dus op de wijziging van de verbeelding en het toevoegen van een specifiek gebruiksregel ten opzichte van het moederplan. Voor toetsing aan de voorschriften moet derhalve het moederplan worden geraadpleegd en de specifieke gebruiksregel uit het wijzigingsplan.

7 Overleg en inspraak

De vergroting van het agrarische bouwvlak en de realisatie van de nieuwe stallen op de locatie Kooistraat 5 in Boven-Leeuwen zijn slechts mogelijk wanneer, in het kader van de wijzigingsprocedure ex. artikel 3.6 Wro, de procedure genoemd in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) gevolgd is. Het ontwerpwijzigingsplan heeft tegelijkertijd met het ontwerp van de plan-MER ter inzage gelegen met ingang van donderdag 9 oktober 2014 gedurende zes weken ter inzage. Tijdens deze periode bestond de gelegenheid voor een ieder om een zienswijze in te dienen.

Gedurende de hiervoor genoemde termijn zijn op het ontwerpwijzigingsplan 17 schriftelijke zienswijzen ontvangen. In de zienswijzennota in bijlage 9 wordt van elke zienswijze de kern weergegeven gevolgd door de gemeentelijke reactie daarop. De zienswijzennota is door Burgemeester en Wethouders van de gemeente West Maas en Waal vastgesteld op 17 maart 2015. De ingediende zienswijzen geven geen aanleiding het wijzigingsplan gewijzigd vast te stellen.

Bijlagen
